

JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE • JANUAR 2019

Liahona

**Johannes: Apostel,
åpenbarer og
øyenvitne, s. 18**

Marias historie om
disippelskap, s. 12

Troen til å prøve kontra
troen til å gjøre, s. 24

Joseph Smith studerte Guds
og menneskers lover, s. 28

NYTT DENNE MÅNEDEN

DEL DEN NYE
VENNEN-DELEN
MED ET BARN.

KIRKEN
ER HER

Tokyo i Japan

På gravlunden Yanaka i Tokyo besøker en siste-dagers-hellig familie, familien Saitō, familiegravstøtten. For dem er det et sted for å minnes, som blir desto mer hellig på grunn av kunnskapen evangeliet gir dem om at familier kan være sammen for evig.

Respekt for familie og forfedre er dypt forankret i japansk kultur, og japanske siste-dagers-hellige fryder seg over at landet nå har blitt velsignet med tre templer: Tokyo (det første i Asia, innviet i 1980, og er for tiden under renovering), Fukuoka (innviet i 2000) og Sapporo (innviet i 2016). Japan har også 64 slektshistoriske sentre.

Misjonærene kom første gang til Japan i 1901, ledet av eldste Heber J. Grant (1856–1945), som da var medlem av De tolv apostlers quorum og senere ble Kirkens syvende president. I dag er det nesten 130 000 medlemmer i 261 forsamlinger i Japan.

- Den første oversettelsen av Mormons bok til japansk tok fem år, og ble fullført i 1909. En revidert oversettelse ble utgitt i 1957.
- Kirkens første møtehus i Asia ble innviet i Japan i 1964.
- Noen generalautoriteter av japansk avstamning er Adney Y. Komatsu (1923–2011), født på Hawaii, Sam K. Shimabukuro (1925–2015), født på Hawaii, Yoshihiko Kikuchi, emeritus, Koichi Aoyagi, emeritus, Takashi Wada og Kazuhiko Yamashita.

Disippelskap

Den verden vi lever i, synes å være utformet for å teste hvor hengivne disipler vi vil være. Når vi studerer Det nye testamente i år, kan vi bli inspirert av Jesu Kristi og hans disiplers undervisning og eksempel. Disse disiplene gjorde sitt ytterste for både å lære av og bli mer lik sin Herre.

Som lærere i Det nye testamente ved Brigham Young University deler min kollega Gaye Strathearn og jeg noen tanker i dette nummeret om mønstre for disippelskap som vi kan lære av Maria, Herrens mor (side 12) og Johannes den elskede (side 18). Disse to personene var blant de største vitnene om Jesus Kristus. Bortsett fra Gud Faderen selv visste ingen bedre enn Jesu mor at han virkelig var Guds Sønn, og Johannes var en av de opprinnelige tolv, og synes å ha vært en av Herrens nærmeste venner.

Disse og andre disiplers hengivenhet lærer oss hvordan vi selv kan bli elskede disipler av Jesus Kristus og opprettholde vårt disippelskap til tross for verdens utfordringer.

Når vi ber og studerer Det nye testamente, kan vi ikke bare få vite mer *om* Jesus, men faktisk bli bedre *kjent med ham* (se Johannes 17:3).

Vennlig hilsen

Eric D. Huntsman

Profeten
Joseph Smiths
mirakuløse misjon
President Dallin H. Oaks

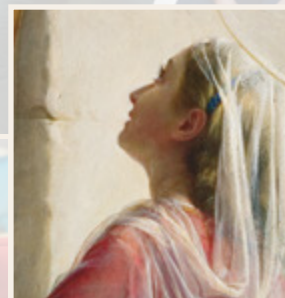
28

Johannes:
Disippelen som
Jesus elsket

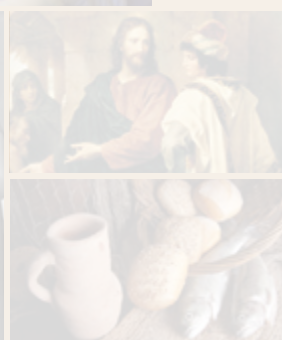
Eric D. Huntsman

18

Maria,
Jesu mor
Gaye Strathearn

12

Prinsipper for
omsorgstjeneste:
Hensikten som
vil forandre vår
omsorgstjeneste

8

5 **Symboler i Det nye testamente** ☺

Vi kan finne mening i gjenstander, kultur, historie og steder i Det nye testamente.

6 **Eksempler på tro:** ☺

Phan Phon – Phnom Penh i Kambodsja

Dagen etter brannen knelte vi i bønn og ba Herren vise oss veien og velsigne oss med å finne et nytt hjem.

8 **Prinsipper for omsorgstjeneste:**

Hensikten som vil forandre vår omsorgstjeneste

Det er mye vi kan gjøre for å bringe mennesker til Kristus ved omsorgstjeneste.

12 **Maria, Jesu mor**

Av Gaye Strathearn

Det er mye vi kan lære av Marias eksempel på tro og hengivenhet.

18 **Johannes: Disippelen som Jesus elsket**

Av Eric D. Huntsman

I likhet med apostelen Johannes kan vi bli Jesu Kristi elskede disipler.

24 **To nivåer av tro**

Av eldste Wilford W. Andersen

Tro er mer enn bare å handle, det er å innrette vår vilje etter Guds vilje.

28 **Profeten Joseph Smiths mirakuløse misjon**

Av president Dallin H. Oaks

Førstehåndsvitner og juridiske dokumenter hjelper oss å forstå Josephs karakter og hva han var i stand til å utføre i løpet av sitt liv.

38 **Sagt av siste-dagers-hellige** ☺

Undersøkere som faller fra trærne; å nyte Guds ord med hast; finne penger; en ovn som går på tro.

☺ Kjapp lesning

Omslagssiden
Det siste måltid, av Carl Heinrich Bloch.

Kapitler

Unge voksne

42

Å ivareta vår mentale og følelsesmessige helse er viktig for å **kunne ha et balansert og lykkelig liv**. Ta en titt på denne månedens artikler om følelsesmessig selvhjelp.

Ungdom

50

Lær å forstå din egen verdi og **utvikle deg som Frelseren på fire viktige områder**. Finn ut hvordan det å vise din kjærlighet til din himmelske Fader vil gjøre deg lykkelig når du **utforsker GUFs tema for 2019**.

Barn

Barnas sider har blitt et eget tidsskrift: Vennen! Vi håper dette vil gi barn bedre tilgang til trosbyggende historier som er bare for dem. Hvis du ikke har barn som bor hjemme, ber vi deg gi det nye *Barnas venn* til et barn i menigheten din, grenen eller i nabolaget.

FINN MER

I Gospel Library-appen og på liahona.lds.org kan du:

- Finne nyeste nummer.
- Finne artikler som bare finnes digitalt.
- Søke i tidligere numre.
- Sende inn dine historier og tilbakemeldinger.
- Abonnere eller gi et gaveabonnement.
- Forbedre ditt studium med digitale verktøyer.
- Dele favorittartikler og -videoer.
- Laste ned, lytte til eller skrive ut dine favorittartikler.

KONTAKT OSS

Send spørsmål og tilbakemelding til
liahona@ldschurch.org.

Send inn dine trosfremmende historier på
liahona.lds.org eller i posten til:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

UTVALGTE ARTIKLER SOM BARE FINNES DIGITALT

14 måter å få din følelsesmessige helse tilbake på rett spor

Av Heather J. Johnson

Disse tipsene kan hjelpe deg å føle deg som deg selv igjen.

Finn en fagperson innen psykisk helse som er riktig for deg

Av Kevin Theriot

Hvis du tenker på å gå til en fagperson innen psykisk helse, kan dette hjelpe deg å vite hvor du skal begynne!

JANUARY 2019, ÅRGANG 83, NR. 1 LIAHONA 18601 170

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Hugo E. Martinez

Veiledere: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Randy D. Funk, Donald L. Hallstrom, Erich W. Kopschke, Lynn G. Robbins

Administrerende direktør: Richard I. Heaton

Direktør for Kirkens tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Francisca Olson

Tekst og redigering: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson, Marrison M. Smith

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Distribusjonssjef: Troy R. Barker

Øversettelse: Kirkens oversettelseskontor
Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementinformasjon: For abonnement eller adresseforandring vennligst kontakt kundeservice
Telefon: +46 (0) 8500 655 20
E-post: rcstockholm@ldschurch.org
Internett: store.lds.org
Abonnementpris pr. år: NOK 87 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:
Redaksjonens adresse:
Joanna Bjerga
Haraldskroken 31
4041 Hafrsfjord
Tlf.: 41021116
E-post: jojobjerga@gmail.com
Nyhetsredaktør: Joanna Bjerga

Liahona (en betegnelse fra Mormons bok som betyr "kompass" eller "veiviser") utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk, tsjekkisk, dansk, engelsk, estisk, filipinsk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallisk, mongolsk, nederlandsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, swahili, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Antall utgivelser varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett:

Med mindre annet er angitt, kan enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til eget personlig, ikke-kommersielt bruk (herunder kall i Kirken). Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekales. Visuelt materiell må ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: January 2019 Vol. 83 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

SYMBOLER I DET NYE TESTAMENTE

I TILLEGG TIL LÆRESETNINGENE KAN VI FINNE MENING I GJENSTANDER, KULTUR, HISTORIE OG STEDER I DET NYE TESTAMENTE.

Fjell: "Det er ikke lett å klatre opp på et fjell. Dengang som nå ba Herren sine disipler om å klatre opp på fjell for å understreke hvor virkningsfullt anstrengelser og lydighet er. Han vil be dere om å gjøre det samme – i overført betydning – men muligens også helt bokstavelig."

Oliven: "Jesus kom til foten av Oljeberget for å utføre første del av forsoningen. [Dette] fant sted i Getsemane have. Ordet *Getsemane* stammer fra to hebraiske ord: *gath*, som betyr 'presse', og *shemen*, som betyr 'olje', spesielt olivenolje.

Der hadde oliven blitt presset under vekten av tunge stenhjul for å få ut den dyrebare oljen. Kristus i Getsemane [ble] bokstavelig talt presset under vekten av verdens synder. Han svettet store bloddråper – sitt livs 'olje' – som ut kom fra hver pore. (Se Lukas 22:44; L&p 19:18.)"

Vann: "Elven Jordan var stedet Jesus valgte for å bli døpt av Johannes for å 'fullbyrde all rettferdighet' [Matteus 3:15]. Er det viktig at denne hellige ordinans ble utført i det reservoar med ferskvann som faktisk ligger aller lavest på hele jorden? Kunne han ha valgt et bedre sted for å symbolisere hvor dypt han ydmyket seg og også steg opp igjen?"

Hodeskalle: "Korsfestelsen fant sted på en høyde som ble kalt Golgata (aramaisk) eller Calvary (latin), som betyr 'hodeskalle'. Hodeskallen symboliserte død. På dette stedet ble sonofferet fullført. På korset ble verdens Frelser løftet opp over døden – hvilket var av aller største betydning og tilkjennega at Herrens makt over døden var en realitet."

Utdrag fra Russell M. Nelson, "I Det hellige land", Lys over Norge, feb. 1991, 13, 17, 18.

Phan Phon

Phnom Penh i Kambodsja

Da Phans hjem begynte å brenne, var de tre barnebarna det eneste han klarte å redde. Alt annet brant ned til grunnen. Phan ble sint på naboen som forårsaket brannen. Da sinnet hans spredte seg til hans familie og naboer, skjønte Phan at han måtte tilgi.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Jeg innså at naboen min var fattig, akkurat som meg. Han startet ikke brannen med vilje. Han ville komme i vanskeligheter hvis jeg tvang ham til å betale, og jeg ville fremdeles føle hat. Jeg husket Herrens ord om at vi skal elske vår neste. Jeg følte at jeg skulle tilgi.

Da jeg bestemte meg for å tilgi, følte jeg fred.

Naboen min ble glad for at jeg tilga ham. Familien min er også lykkeligere. Når jeg ser dette, er jeg også lykkelig.

Medlemmer og naboer bidro med alt de kunne for å hjelpe familien min. Jeg fikk en mengde ris og delte det med andre. De spurte meg hvorfor jeg gir når jeg er i en vanskelig situasjon. Jeg sier at når jeg tjener andre, tjener jeg Herren. Jeg ønsker å gi til ham fordi han har utført mange mirakler i mitt liv. Vi har et vakkert hjem, bedre enn det som brant ned.

FINN MER

Eldste Larry J. Echo Hawk forklarer hvordan tilgivelse kan hjelpe deg å gå videre og gi deg fred. Les budskapet hans på lds.org/go/1196.

Du kan finne flere eksempler om tro på lds.org/go/18.

Prinsipper for omsorgstjeneste

HENSIKTEN SOM VIL FORANDRE VÅR OMSORGSTJENESTE

Selv om det er mange formål med omsorgstjeneste, skulle vår innsats være ledet av et ønske om å hjelpe andre til å oppnå en dypere, personlig omvendelse og bli mer som Frelseren.

Når vi elsker andre slik Frelseren gjør, ønsker vi å hjelpe dem slik han gjorde. Som den gode hyrde, er han det beste eksempel på meningsfylt omsorgstjeneste.

Når vi former vår omsorgstjeneste etter Ham, er det viktig å huske at hans innsats for å vise kjærlighet, løfte, tjene og velsigne hadde et høyere mål enn det umiddelbare behovet. Ja visst kjente han til deres daglige behov og hadde medlidenhet med dem i lidelsen de opplevde. Derfor helbredet han, ga næring, tilga og underviste. Men han ønsket å gjøre mer enn å ta hånd om dagens tørst (se Johannes 4:13–14). Han ønsket at de som var rundt ham skulle følge ham (se Lukas 18:22; Johannes 21:22), kjenne ham (se Johannes 10:14; Lære og pakter 132:22–24) og nå sitt guddommelige potensial (se Matteus 5:48). Det samme gjelder i dag (se Lære og pakter 67:13).

Det finnes utallige måter vi kan hjelpe til med å velsigne andre på, men når det endelige målet med vår omsorgstjeneste er å hjelpe andre å kjenne Frelseren og bli ham mer lik, vil vi arbeide mot den dagen da vi ikke trenger å undervise vår neste om å kjenne Herren fordi vi alle vil kjenne ham (se Jeremia 31:34).

Frelserens fokus gikk lengre enn de umiddelbare behov

- Flere personer gikk langt for å bringe sin venn til Jesus for å bli helbredet for lamelse. Til slutt helbredet Frelseren mannen, men han var mer interessert i å tilgi ham hans synder (se Lukas 5:18–26).
- Da folket bragte kvinnen som var grepet i hor til Frelseren, reddet han hennes fysiske liv ved å tilbakeholde sin fordømmelse. Men han ønsket å redde henne åndelig også, og sa til henne “gå bort, og synd ikke mer” (se Johannes 8:2–11).
- Maria og Marta sendte beskjed til Jesus og ba ham om å komme og helbrede sin venn Lasarus. Jesus, som hadde helbredet andre ved utallige anledninger, utsatte sin ankomst til etter at Lasarus var død. Jesus visste hva familien ønsket, men ved å oppreise Lasarus fra de døde, styrket han deres vitnesbyrd om Hans guddommelighet (se Johannes 11:21–27).

Hvilke andre eksempler kan du føye til denne listen?

Hva kan vi gjøre?

Hvis vårt formål er å hjelpe andre å bli mer som Frelseren, vil det forandre hvordan vi yter omsorgstjeneste. Her er noen måter denne forståelsen kan veilede vår innsats i å yte omsorgstjeneste på.

Forslag 1: Sett tjeneste i sammenheng med Frelseren

All vår innsats for å gjøre godt er verdifullt, men vi kan se etter anledninger til å forbedre vår tjeneste ved å sette den i sammenheng med Frelseren. For eksempel, hvis den familien du yter omsorgstjeneste til er syk, kan et måltid være nyttig, men ditt enkle uttrykk for kjærlighet kan forøkes ved ditt vitnesbyrd om Frelserens kjærlighet til dem. Din hjelp med hagearbeid vil bli verdsatt, men kan kanskje bli mer meningsfylt sammen med et tilbud om en prestedømsvelsignelse.

Eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum sa: “En person med et godt hjerte kan hjelpe noen med å fikse et dekk, frakte en romkamerat til legen, spise lunsj med noen som er trist, eller smile og si hei for å gjøre dagen lettere.

Men en som følger det første bud vil på en naturlig måte gjøre mer enn disse viktige tjenestegjeringene.”¹

Artiklene “Prinsipper for omsorgstjeneste” har til hensikt å hjelpe oss å lære å ha omsorg for hverandre – de skal ikke deles i form av budskap under besøk. Når vi blir kjent med dem vi yter tjeneste til, vil Den hellige ånd tilskynde oss til å vite hvilket budskap de kan ha behov for i tillegg til vår omsorg og medfølelse.

Forslag 2: Fokuser på paktens sti

Da han talte til medlemmene for første gang som Kirkens president, sa president Russell M. Nelson: “Hold deg på paktens sti.” Å inngå og holde pakter “vil åpne døren for enhver åndelig velsignelse og hvert privilegium som er tilgjengelig.”²

Som siste-dagers-hellige blir vi døpt, bekreftet og mottar Den hellige ånds gave. Verdige mannlige medlemmer mottar prestedømmet. Vi går i tempelet for å motta vår begavelse og for å bli beseglet som familier for evig. Disse frelsende ordinansene og deres tilhørende pakter er vesentlige for at vi skal bli som Ham slik at vi kan være hos Ham.

Vi kan spille en viktig rolle i å hjelpe andre langs stien når vi hjelper dem å holde sine pakter og forberede seg til å inngå ytterligere pakter.³ Hvordan kan du hjelpe enkeltpersonene eller familiene du tjener å motta de neste ordinansene de trenger? Dette kan bety å hjelpe til med å forberede en far til å døpe sin datter, forklare velsignelsene ved de neste paktene som skal inngås eller fortelle om hvordan vi kan ha en mer meningsfylt opplevelse med å fornye våre pakter når vi tar del i nadverden.

Forslag 3: Innby og oppfordre

Når det er passende, rådfør deg med dem du yter omsorgstjeneste til om deres omvendelse og innsats for å bli mer lik Kristus. La dem få vite om de sterke sidene du ser og beundrer hos dem. Finn ut hvor de føler at de kan forbedre seg, og snakk om hvordan du kan være til hjelp. (For mer om å rådføre seg med dem du yter omsorgstjeneste til, se “Rådslagning om deres behov”, *Liahona*, sept. 2018, 6–9.)

Ikke vær redd for å innby dem til å følge Frelseren og la ham hjelpe dem å nå sitt guddommelige potensial. Denne innbydelsen kan være livsendrende når den kommer sammen med et uttrykk for din tillit til dem og din tro på Ham.

1. Del. Vær ekte og modig når du deler hvordan Frelseren har hjulpet deg når du har prøvd å komme nærmere ham ved å etterleve prinsipper i evangeliet til tross for tilbakeslag.

2. Lov velsignelser. Folk trenger en grunn til å forandre seg som er mer overbevisende enn grunnene til å ikke gjøre det. Å forklare velsignelsene som er tilknyttet en handling, kan gi sterk motivasjon (se Lære og pakter 130:20–21).

3. Innby. Å etterleve et prinsipp i evangeliet, gir et vitnesbyrd om at det er sant (se Johannes 7:17) og fører til en dypere omvendelse.⁴ Nesten alle samtaler kan inkludere en enkel innbydelse til å gjøre noe som vil hjelpe dem å ha fremgang.

4. Planlegg sammen. Hva må skje for at de skal lykkes i å holde sin forpliktelse om å forandre seg? Hvordan kan du være til hjelp? Er det noen tidsfrister i dette?

5. Støtt. Når det kan være til hjelp, lag et nettverk av støttespillere som kan hjelpe personen å holde seg motivert og lykkes. Vi trenger alle noen som heier på oss.

6. Følg opp. Fortell regelmessig om fremgang. Hold fokus på planen, men forbedre den om nødvendig. Vær tålmodig, utholdende og oppmuntrende. Forandring kan ta tid.

Seks måter vi kan hjelpe andre å nærme seg Kristus på

Forslag til å støtte andre i å gjøre forbedringer i livet og ha fremgang langs paktens sti. (Se *Forkynn mitt evangelium*, kap. 11, for flere ideer.)

Oppfordring til å handle

Overvei hvordan din innsats i omsorgstjenesten – både stor og liten – kan hjelpe andre å oppnå en dypere omvendelse og bli mer som Frelseren.

Fortell om dine erfaringer

Send oss dine erfaringer når du har utført omsorgstjeneste til andre eller andre har utført omsorgstjeneste til deg. Gå til liahona.lds.org og klikk på “Submit an Article or Feedback.” ■

NOTER

1. Neil L. Andersen, “A Holier Approach to Ministering” (andakt ved Brigham Young University, 10. apr. 2018), 3, speeches.byu.edu.
2. Russell M. Nelson, “Når vi samlet går fremad”, *Liahona* apr. 2018, 7.
3. Se Henry B. Eyring, “Døtre i pakten”, *Liahona*, mai 2014, 125–28.
4. Se David A. Bednar, “Omvendt til Herren”, *Liahona*, nov. 2012, 106–109.

Maria

Jesu mor

Marias historie er en tidløs påminnelse om kostnaden og velsignelsene ved å være disippel.

Av Gaye Strathearn

Førsteamanuensis i oldtidsskrifter, Brigham Young University

Maria, Jesu mor, er en av de få kvinnene som er nevnt i Skriftene, og den eneste hvis liv og virke ble profetert om mange hundre år før hun ble født (se 1 Nephi 11:15, 18; Mosiah 3:8; Alma 7:10).¹ Forfatterne i Det nye testamente, Matteus, Markus, Lukas og Johannes, gir bare noen glimt inn i hennes liv og virke, fordi de med rette konsentrerte seg om Frelseren. Den tidlige kristne kirken ga imidlertid Maria tittelen *theotokos*, “Guds mor”², som en påminnelse om den viktige rollen hun også spiller i Faderens plan.

Eldste Bruce R. McConkie (1915–85) i De tolv apostlers quorum har skrevet: “Kan vi si for mye godt om henne som Herren har velsignet over alle kvinner? Det var bare én Kristus, og det er bare én Maria. Begge var edle og store i [den førjor-diske tilværelse], og begge ble forutordinert til sitt virke. Vi kan ikke unngå å tenke at Faderen ville velge den største kvinnelige ånden til å være mor til sin Sønn, slik han valgte den mannlige ånden som var som ham selv, til å være Frelseren ... Vi skulle ... gi Maria den aktelse hun fortjener.”³

Lukas’ beretning om bebudelsen til Maria (se Lukas 1:26–56) gir oss et lite innblikk slik at vi kan verdsette denne bemerkelsesverdige unge kvinnen bedre. Ved hennes omgang med

Gabriel og Elisabet ser vi en ung kvinne som forsøker å fatte og forstå sitt unike kall fra Gud. Omfanget av dette kallet må ha veid tungt på en så ung person, og likevel underkastet hun seg straks Faderens vilje. Historien hennes minner oss om at Gud er oppmerksom på alle sine barn og at han kaller vanlige menn og kvinner til å delta på bemerkelsesverdige måter for å bygge opp sitt rike. Hun ble Jesu første disippel, og slik er hun et forbilde for alle som velger å følge ham.

Nasaret: Marias hjem

Dessverre forteller ikke Det nye testamente oss noe om Marias foreldre, hennes fødsel eller noe om livet hennes i Nasaret. Lukas beskriver Nasaret som en *polis*, som kan oversettes som en by eller et bysamfunn, men det synes ikke å ha vært et sted av betydning. Utenfor Det nye testamente er ikke Nasaret nevnt i noen tekst før slutten av det andre århundre e.Kr.

Vi vet at Nasaret lå på en høyde i nedre Galilea med utsikt over den fruktbare Jisreeldalen, 105 km nord for Jerusalem. Arkeologi viser at det første århundres Nasaret var mer som en landsby enn en by eller til og med et bysamfunn, med en antatt befolkning på rundt 400–500.⁴ Med få unntak kjempet store deler av befolkningen over hele Galilea for å overleve som selvstendige arbeidere som passet dyr, fisket og dyrket jorden,

bare for å få mat på bordet til sin familie og for å betale skatt. Landsbyen hadde ingen festninger. Det er ingenting som tyder på at den hadde brolagte gater eller storslagen arkitektur, og heller ikke at den brukte luksurvarer som marmor, mosaikk eller fresker i bygningene, eller at husstandene hadde fine, importerte varer.⁵ De to husene fra det første århundre som har blitt gravd frem, ser ut til å være beskjedne bosteder på én etasje med to rom, stråtak og en liten forgård.⁶ Begravelseskikker og noen fragmenter av kalksteinskar viser at innbyggerne var jøder, ikke hedningefolk.

Selv om ingen av disse oppdagelsene kan knyttes direkte til Maria eller familien hennes, gir de oss en anelse av hvordan hennes liv i Nasaret kan ha vært: en bondejente som bodde i en landsby, langt fra det religiøse senteret Jerusalem med dets tempel, prestelige aristokrati og rikdom. Selv som ung jente må hun ha arbeidet sammen med sin mor og de andre kvinnene i landsbyen med å veve tøy, lage mat, sanke ved, hente vann fra husstandens cisterner eller landsbyens brønner, og arbeide på markene – alt for hjelpe familien å overleve fra dag til dag.

Marias kall

Marias historie i Lukas-evangeliet begynner med at engelen Gabriel viser seg, den samme engelen som tidligere hadde vist seg for Sakarias i templet (se Lukas 1:11, 19, 26). Da Gabriel viste seg, var Maria en ung kvinne som var forlovet med Josef (se Lukas 1:27). Selv om vi ikke vet hvor gammel Maria var den gangen, var det i antikken mulig at ekteskapkontrakter ble inngått til og med før puberteten. At Gabriel viste seg og erklærte at Maria har “fått nåde”, at “Herren er med deg”, at hun er “velsignet ... blant kvinner” og at hun, ifølge Joseph Smith oversettelse av Lukas 1:28, var “utvalgt” (se også Alma 7:10), må ha utløst en reaksjon i Maria som var en blanding av forvirring og til og med frykt. Vi kan bare forestille oss hvilke tanker som kan ha rast gjennom hodet hennes i det øyeblikket, men det kan blant annet ha vært spørsmål som: “Hvorfor regner Gud meg som ‘velsignet blant kvinner’?” “Hvorfor har jeg ‘funnet nåde hos Gud’, og hva betyr nå det?”

“Hvorfor sendte Gud Gabriel til meg og ikke til noen av de unge kvinnene i Nasaret eller i Jerusalem?” Ja, hun var av Davids hus (se Lukas 1:32; Romerne 1:3), men det betydde lite under den romerske okkupasjonen. Hun var tross alt bare en ung kvinne fra en bondefamilie som bodde i en ubetydelig landsby. Natanael spurte senere: “Kan det komme noe godt fra Nasaret?” (Johannes 1:47).

Gabriel besvarer ikke noen av spørsmålene som kan ha fylt Marias sinn og hjerte. I stedet fortsetter han med sitt budskap: Hun skal unnfange et barn, men ikke et hvilket som helst barn. Barnet hennes skal kalles “Den Høyestes Sønn” og skal motta “hans far Davids trone” (se Lukas 1:32–33). Med andre ord fortalte Gabriel Maria at hennes sønn ville være både Guds Sønn og den lovede Messias. Hvis Maria hadde vært forvirret og redd før denne bekjentgjørelsen, kan vi bare forestille oss hvor mye sterkere disse følelsene måtte være etter den.

La oss overveie et prinsipp som denne delen av Marias historie lærer oss om disippelskap. Guds plan for Maria var ikke noe hun hadde bedt om! Gabriel hadde vist seg for Sakarias fordi han og Elisabet hadde bedt om et mirakelbarn, men han kom til Maria under svært andre omstendigheter: ikke for å oppfylle en anmodning, men for å bekjentgjøre Guds vilje for henne. Med de forestående bryllupsforberedelsene hadde nok Maria tenkt på muligheten for å få barn i fremtiden. Men selv om det var en bølge av messianske forventninger i jødedommen i det første århundre, ville Maria ha tenkt at hun, en ung bondekvinne fra Nasaret, skulle bli mor til Messias? Sannsynligvis ikke. Poenget er at kall til disippelskap ofte krever endrede planer for vårt eget liv.

Lukas konsentrerer sin opptegnelse om Gabriels og deretter Elisabets erklæringer. Men det er tre anledninger da Maria formulerer sine tanker og følelser.

Et inspirert spørsmål

Den første er hennes spørsmål til Gabriel: “Hvordan skal dette gå til da jeg ikke vet av mann?” (Lukas 1:34). Dette er et rimelig spørsmål med tanke på omstendighetene. Det minner

Engelen Gabriel viste seg for Maria med det forbløffende budskapet at hun var “ølsignet blant kvinner”, og at hun skulle føde Guds Sønn.

leserne om Sakarias’ spørsmål “Hvordan skal jeg vite dette? [med andre ord at Elisabet skulle føde en sønn]” (vers 18). Men mens hans spørsmål uttrykker tvil om Gabriels svar på en bønn som Sakarias selv hadde oppsendt til Gud, søker Marias spørsmål klargjøring om Guds erklærte vilje for henne. Spørsmål er uunngåelige når Guds invitasjoner utfordrer disipler til å heve listen og komme ut av sin trivselssone, og inspirerte spørsmål fører til åpenbaring.

Gabriels svar på Marias spørsmål kommer i tre deler:

1. For det første sier han til Maria: “Den Hellige Ånd skal komme over deg” (vers 35). Den Hellige Ånd er kraften hvorved disipler i enhver tidsalder blir foredlet i sitt kall. “Husk at dette verk ikke er deres og mitt alene,” sa president Thomas S. Monson (1927–2018). “Det er Herrens verk, og når vi er i Herrens tjeneste, er vi berettiget til

Herrens hjelp. Husk at den Herren kaller, gjør Herren kvalifisert.”⁷ Så gir Gabriel Maria informasjon som er spesifikk for hennes situasjon: “Den Hellige Ånd skal komme over deg,⁸ og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også det hellige som blir født, kalles Guds Sønn” (vers 35).

2. For det annet forteller Gabriel Maria om Elisabet, som opplever et lignende, om enn ikke identisk, mirakuløst svangerskap (se vers 36). Elisabets svangerskap er et tegn til Maria på at hun ikke er alene, at det er minst én annen som har en anelse om hva hun gjennomgår.
3. For det tredje erklærer Gabriel utvetydig: “For ingenting er umulig for Gud” (vers 37). Gud gjorde det umulige da Elisabet ble gravid.⁹ Gabriels erklæring er en påminnelse for disipler i enhver tidsalder om at når vi tar imot Guds invitasjoner, kan mirakler skje.

Maria og Elisabets historier er sammenvøvet gjennom deres kjærlighet til og støtte for hverandre i en vanskelig situasjon.

En disippels villighet

Marias andre muntlige reaksjon i historien illustrerer etter mitt syn en disippels pliktroskap og livsinnstilling: “Se, jeg er Herrens tjenerinne. Det skje meg etter ditt ord” (Lukas 1:38). “Tjenerinne” viser at Maria har valgt å ta imot kallet som Gud har gitt henne.

Denne erklæringen er Marias versjon av det hennes Sønn kommer til å si i Getsemane: “La ikke min vilje skje, bare din” (Lukas 22:42). Selv om det synes klart at hun på dette stadiet av sin reise umulig kan forstå alt som vil bli krevet av henne – Simeon profeterer senere for henne at “din egen sjel skal et sverd gjennombore” (Lukas 2:35) – velger likevel Maria å gå fremad i tro.

“Og engelen forlot henne” (Lukas 1:38). Når Gabriel drar, står Maria alene igjen. Selv om det er én ting for en disippel å komme med erklæringer som hennes i nærvær av et guddommelige sendebud, hva gjør hun nå som engelen er borte? Hvordan forklarer hun denne opplevelsen for sine foreldre? Eller for Josef? Hva er den personlige prisen for henne dersom de eller Nasarets innbyggere ikke tror på henne? Det lille miljøet rundt hennes liv i Nasaret kan nå gjøre livet vanskelig for henne.

Hun husker derfor den andre delen av Gabriels svar på hennes spørsmål og drar hjem til Elisabet. Nok en gang blir Lukas’ to åpningshistorier vevet sammen. I samme øyeblikk som Maria hilste på Elisabet, “sprang barnet i hennes liv. Elisabet ble fylt med Den Hellige Ånd. Hun ropte med høy røst og sa: Velsignet er du blant kvinner, og velsignet er frukten av ditt morsliv” (Lukas 1:41–42). Hennes åndelig inspirerte hilsen forsterket det Gabriel allerede hadde erklært om Marias velsignede plass blant kvinner. Maria hadde nå et annet vitne om sitt kall, men det kom først etter at hun villig hadde tatt imot kallet.

Beretningen om Maria og Elisabet er en påminnelse om to store aspekter ved livet til vår tids disipler. Det er en påminnelse om den store symbiotiske verdien som står sentralt i hjelpeforeninger over hele verden: kvinner i forskjellige aldre og på forskjellige stadier av livet kommer sammen for å hjelpe og støtte hverandre i vanskelige stunder. Det er også en påminnelse om at Gud ikke glemmer dem han har kalt, i deres vanskelige stunder, men at han ofte svarer ved å omslutte dem i andres armer som han også har kalt.

Magnifikatet

Marias siste uttrykk er kjent som Magnifikatet, og er hennes tilkjennevisning av glede som følge av Elisabets erklæringer.

Hun gir uttrykk for sine følelser om hva som har funnet sted i hennes liv, og viser sin nye forståelse av sin plass i Guds plan. Først og fremst føler hun for å opphøye, lovprise og forherlige sin Gud, som hun fryder seg over som sin Frelser (se Lukas 1:46–47). I sin opplevelse ser hun Guds kontinuerlige barmhjertighet, både i det faktum at han valgte en person av “ringhet” som henne (se vers 48–50), og også i det faktum at han har valgt henne til å spille en sentral rolle i oppfyllelsen av Abrahams pakt (se vers 54–55).

“Og Maria ble hos [Elisabet] omkring tre måneder. Så vendte hun hjem til sitt hus” (vers 56). Maria var nå bedre forberedt til å oppfylle sitt guddommelige kall.

Marias eksempel for oss

Vår tids disipler er adskilt fra historien om Maria ved både kultur og 2000 år. Ikke desto mindre er historien hennes en tidløs påminnelse om prisen for å være disippel. Gud forventer at hans tilhengere skal heve seg til invitasjonene han gir dem. President Russell M. Nelson minner oss om at “Gud [alltid har] bedt sine paktsbarn om å gjøre vanskelige ting.”¹⁰ Maria var intet unntak, og det er heller ikke vi. Utfordringen vår er å ha tro til å underkaste oss hans vilje, til å ta imot hans kall med tro på at hans Ånd vil foredle oss i hans tjeneste. Bonnie H. Cordon, Unge kvinners generalpresident, minner oss også om at “vi kan gjøre vanskelige ting”, og legger så til: “Men vi kan også gjøre dem med glede.”¹¹

Som vår tids disipler, hva vil vårt Magnifikat være? Hvordan vil vi uttrykke vår glede i vår Gud? Hvordan vil vi uttrykke hans storartede barmhjertighet i vårt liv? Hvordan vil vi finne måter å feire vår rolle i oppfyllelse av Abrahams pakt i vår tid? Dette er kanskje bare noen av grunnene til at vi kan lære av Marias bemerkelsesverdige historie om disippelskap. ■

NOTER

1. Matteus forstår også Maria som oppfyllelsen av Jesajas profeti om en jomfru som skal føde en sønn som skal hete Immanuel (se Jesaja 7:14). Hans sitat av “en jomfru” er hentet fra den greske oversettelsen av Jesaja fra det andre århundre f.Kr., som ble brukt av de tidlige kristne og brukes i Kong Jakobs versjon av Jesaja 7:14.

2. I 1830-utgaven av Mormons bok beskriver også 1 Nephi 11:18 Maria som “Guds mor”.
3. Bruce R. McConkie, *Mortal Messiah*, 4 bind (1981), 1:326–27, fotnote 4.
4. Se James E. Strange, “Nazareth”, *Anchor Bible Dictionary*, 4:1050; Jonathan L. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus: A Re-examination of the Evidence* (2002), 131.
5. Se Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus*, 131.
6. Se Ken Dark, “Has Jesus’ Nazareth House Been Found?” *Biblical Archaeology Review*, bind 41, nr. 2 (mars/april 2015), 54–63; se også Ken Dark, “Early Roman-Period Nazareth and the Sisters of Nazareth Convent”, *The Antiquities Journal*, bind 92 (2012), 37–64.
7. Thomas S. Monson, “Plikten kaller”, *Lys over Norge*, juli 1996, 45.
8. Det greske ordet som oversettes som “komme over” (*episkiazō*), er det samme ordet som brukes i den greske oversettelsen av Det gamle testamente for å beskrive skyen som senket seg over tabernakelet da det var fullført. Det beskrev Herrens herlighet.
9. Herren sa det samme til Abraham da han og Sara fikk vite at de skulle få et barn i sin alderdom (se 1 Mosebok 18:14; Romerne 4:19–21).
10. Russell M. Nelson, “Vær tusenårsgenerasjonen verdig”, *Liahona*, okt. 2016, 49.
11. “Bonnie H. Cordon: Unge kvinners generalpresident”, *Liahona*, mai 2018, 129.

Johannes

Disippelen som Jesus elsket

Det nye testamentes skrifter forbundet med Johannes den elskede, fremstiller ham både som lærer og et forbilde for vårt eget disippelskap.

Av Eric D. Huntsman

Førsteamanuensis i oldtidsskrifter, Brigham Young University

Nest etter Peter er Johannes kanskje den mest kjente av Jesu opprinnelige tolv apostler. Han og hans bror Jakob var sammen med Peter i noen av de viktigste øyeblikkene i Frelserens jordiske virke, og han har tradisjonelt blitt forbundet med fem forskjellige bøker i Det nye testamente.¹ Hans personlige nærhet til Herren antydes i Johannes 13:23: “En av disiplene, han som Jesus elsket, satt til bords ved Jesu side.” Gjennom alle tider har kristen kunst reflektert dette bildet, og fremstilt Johannes som en ung mann som ofte hviler i Frelserens armer. Dette er opphavet til hans unike tittel, Johannes den elskede, men hans vitnesbyrd og misjon viser aspekter ved å være disippel som vi alle kan dele.

Johannes, sønn av Sebedeus

Johannes' hebraiske navn, *Yohanan*, betyr “Gud har vært nådig”. De fleste av detaljene vi kjenner om ham kommer fra de tre første evangeliene, som forteller historien om Frelserens jordiske virke, stort sett fra samme perspektiv. De er alle enige om at Johannes var sønn av en velstående galileisk fisker som het Sebedeus, som eide sin egen båt og var i stand til å leie dagarbeidere til å hjelpe ham og hans sønner med arbeidet deres. Johannes og broren hans, Jakob, hadde også et samarbeid med brødrene Peter og Andreas, og alle fire forlot sin fiskevirksomhet da Jesus kalte dem til å følge ham som disipler på heltid.²

Da Jesus kalte dem, forlot Johannes og Jakob “sin far Sebedeus og leiefolkene i båten, og fulgte ham” (Markus 1:20).

Selv om evangeliene ikke nevner Sebedeus igjen, ble moren til Jakob og Johannes en tilhenger av Jesus og gikk i forbønn til Jesus på vegne av sine sønner, og var tilstede ved korsfestelsen.³ Moren til Jakob og Johannes, som vanligvis blir kalt Salome, kan også ha vært en søster av Maria, Jesu mor, noe som gjør dem til søskenbarn av Jesus og slektninger av døperen Johannes.⁴

Kort tid etter at han ble kalt, ble Johannes vitne til mange av Herrens tidlige mirakler og læresetninger.⁵ Å se disse miraklene og lytte til taler som Bergprekenen, forberedte utvilsomt Johannes på øyeblikket da Jesus kalte ham som en av sine tolv apostler.⁶ Blant disse spesielle vitnene dannet Peter, Jakob og Johannes en indre krets av nære disipler som var tilstede ved viktige øyeblikk i Jesu jordiske virksomhet:

- Da han vekket Jairus’ datter, fikk de på nært hold oppleve Herrens makt over døden.⁷
- På Forklarelsens berg så de Jesus åpenbart

i sin herlighet og hørte Faderen vitne om at Jesus var hans Sønn som han hadde velbehag i.⁸

- På Oljeberget hørte de ham uttale sin siste profeti om de siste dager.⁹
- I Getsemane var de i nærheten da Frelseren begynte sitt store forsoningsverk.¹⁰

Akkurat slik Jesus Kristus ga Simon tilnavnet *Kefas*, eller Peter, som betyr “klippe”, ga han også Jakob og Johannes tittelen *Boanerges*, eller “tordensønner”.¹¹ Fordi de spurte Jesus om de skulle nedkalle ild over en samaritansk landsby som hadde forkastet ham (se Lukas 9:51–56), kan dette kallenavnet antyde at de var bråsinne, eller i det minste svært viljesterke. Det er imidlertid like sannsynlig at navnet ble gitt i påvente av de mektige vitnene som de kunne bli, akkurat slik Peters navn trolig ikke sa så mye om hans tidligere hengivne, men impulsive karakter, som den gjorde om hans bestemthet og styrke etter Jesu oppstandelse.¹²

I Apostlenes gjerninger er Johannes fremstilt som en sterk og stødig ledsager av Peter. Johannes var sammen med Peter da han helbredet den lamme mannen i tempelet, og sammen forkynte de frimodig foran de jødiske lederne i Jerusalem. Sammen reiste de to apostlene til Samaria for å overdra Den hellige ånds gave til samaritanene som Filip hadde undervist og døpt.¹³

Likevel er det i skriftene som er forbundet med Johannes, at vi tydeligst ser ham som et mektig vitne om sin herre og venn Jesu Kristi guddommelighet. Disse bøkene i Det nye testamente fremstiller Johannes både som en lærer og et forbilde for oss i vårt eget disippelskap.

Elsket disippel

Det er interessant å merke seg at Johannes aldri nevnes i evangeliet som tradisjonelt har blitt tilskrevet ham. Johannes-evangeliet nevner bare de to Sebedeus-sønnene én gang, i siste kapittel, hvor de var to av de syv disiplene som møtte den oppstandne Herren ved Gennesaretsjøen. Men ikke engang der er de nevnt ved navn. I stedet har overleveringer, underbygget av gjenopprettelsens hellige skrifter,¹⁴ identifisert Johannes som den anonyme “disippelen som Jesus elsket”, som var tilstede under det siste måltid, ved korsfestelsen og den tomme graven, samt da Jesus viste seg for siste gang ved Gennesaretsjøen.¹⁵

Han kan også ha vært den “andre disippelen” som, sammen med Andreas, hadde vært en tilhenger av døperen Johannes og hørt ham vitne om at Jesus var Guds Lam (se Johannes 1:35–40), og det er sannsynlig at han var disippelen som fulgte Peter etter at Jesus ble arrestert, og hjalp Peter å få tilgang til yppersteprestens gård (se Johannes 18:15–16).

I Johannes-evangeliet fremstår den elskede disippelen som en nær, personlig venn av Herren.

I tillegg til Marta, Lasarus og Maria er Johannes uttrykkelig beskrevet i dette evangeliet som en som Jesus elsket (se Johannes 11:3, 5). Hans plassering ved bordet under det siste måltid gjenspeilte ikke bare heder, men også nærhet.

I tillegg til hans vennskap med Frelseren, viser andre skriftsteder at han var et mektig vitne om de viktigste hendelsene i Jesu misjon: Han sto ved foten av korset for å vitne om Herrens død som et offer for synd, løp til graven etter oppstandelsen for å bekrefte at den var tom, og så den oppstandne Frelseren.

To ganger nevner Johannes-evangeliet at det er basert på den elskede disippelens øyenvitnebeskrivelser om at vitnesbyrden hans er sant,¹⁶ noe som gjenspeiler Joseph Smiths nye tittel på evangeliet, “Johannes’ vitnesbyrd”.¹⁷

*“Det er den disippel som vitner om dette og har skrevet dette. Og vi vet at hans vitnesbyrd er sant”
(Johannes 21:24).*

Selv om forskerne fremdeles er uenige om hvem den elskede disippelen var, hvis det var apostelen Johannes, så var han kilden til stoffet i evangeliet, selv om han ikke var dets opprinnelige forfatter.¹⁸ Hvordan kunne det da ha seg at han forble anonym og aldri ble direkte identifisert som apostelen Johannes? Svaret kan delvis være at han ønsket at

hans egne erfaringer skulle være forbilder for troende og disipler i enhver tidsalder. Ved å være anonym kunne han gjøre det mulig for oss å sette oss inn i hans erfaringer, lære å elske og bli elsket av Herren og få vårt eget vitnesbyrd, som vi så blir bedt om å dele med andre.

Brevene: 1, 2 og 3 Johannes

I likhet med Johannes-evangeliet er det ingen av de tre brevene som tilskrives Johannes, som nevner ham direkte. Ikke desto mindre er 1 Johannes, som er mer en doktrinær avhandling enn et faktisk brev, nært forbundet med evangeliet i dets stil og emner, som omfatter betydningen av kjærlighet og lydighet, temaer som Frelseren underviste i Johannes’ beretning om det siste måltid.

1 Johannes ble skrevet etter evangeliet, og begynner med å erklære forfatterens vitnesbyrd om Herren Jesus Kristus, “som var fra begynnelsen,

det som vi *har hørt*, det som vi *har sett* med våre øyne, det som vi *betrak- tet og våre hender rørte ved*, om livets Ord” (1 Johannes 1:1; uthevelse tilføyd). I tillegg til å omformulere åpningslinjene av Johannes-evangeliet, understreker forfatteren sitt sterke, personlige og fysiske vitnesbyrd om Jesus Kristus, som var Guds ord som i bokstavelig forstand ble til kjød.

De tidlige kristne, som var bokens opprinnelige målgruppe, hadde tilsynelatende opplevd intern splittelse med en gruppe som forfektet misoppfatninger om at Jesus hadde forlatt Kirken.¹⁹ I 1 Johannes er ikke forfatteren bare et vitne. Han er en autoritet, som er kalt til å korrigere falsk lære og som er pålagt å besvare trusler mot troen fra antikrister og falske ånder (se 1 Johannes 2:18–27; 4:1–6). Oppgaven hans var også å oppmuntre dem som holdt seg trofaste, ved å dele meningsfylte sannheter om Gud og Kristus og viktigheten av fortsatt tro og rettferdighet.

I 2 og 3 Johannes kaller han seg ganske enkelt “den eldste”, og fortsetter å legge vekt på kjærlighet og lydighet og farene ved falske lærere og dem som forkaster Kirkens rette myndighet.²⁰

Alle tre av disse bøkene lærer oss hvor viktig det er med fortsatt hengi- venhet til den åpenbarte Jesus Kristus.

Åpenbareren

Av de fem bøkene som tilskrives ham, er det bare Åpenbaringen som faktisk bruker navnet Johannes. Her identifiseres forfatteren tre ganger ved dette navnet i de innledende versene (se Åpenbaringen 1:1, 4, 9). Foruten å identifisere seg som Guds tjener, gir forfatteren ingen annen indikasjon på sin stilling eller sitt kall, men de fleste tidlige kristne autori- teter trodde at han var Johannes, sønn av Sebedeus.

Mormons bok og Lære og pakter bekrefter at apostelen Johannes hadde fått en spesiell fullmakt til å motta og skrive ned synene han fikk.²¹ Åpenba- ringen er en innviklet og tungt symbolsk bok som hadde til hensikt å trøste og berolige kristne som led under forfølgelse eller prøvelser i enhver tidsal- der, samtidig som den åpenbarer Jesu Kristi rolle gjennom hele historien.

Selv om det er to forskjellige oppfatninger om når Johannes skrev Åpenbaringen – den første anslått til 60-tallet e.Kr., under keiser Neros regjeringstid, og den siste til 90-tallet e.Kr., under keiser Domitianus’ regjeringstid – så var begge dateringer etter Peters martyrdød, noe som gjorde Johannes til den gjenlevende seniorapostelen.

Kallet hans var imidlertid ikke bare å motta og skrive ned synene som finnes i boken. I et av synene hans ba en engel Johannes åpenbareren om å ta en liten bok, eller skriftrull, og spise den. Selv om den var vel- smakende til å begynne med, gjorde den magen hans bitter, noe Joseph

Smith tolket som en fremstilling av hans misjon for å hjelpe til med Israels innsamling som en del av alle tings gjenopprettelse (se Åpenbaringen 10:9–11; Lære og pakter 77:14). Denne oppgaven var mulig på grunn av Johannes’ fortsatte tje- nestegjerning etter at han ble forklaret. Selv om kommentatorer både før og nå har vært uenige om betydningen av Jesu uttalelse til Peter om Johannes’ skjebne på slutten av evangeliet (se Johannes 21:20–23), mottok Joseph Smith en åpenbaring som bekref- ter at Johannes’ misjon vil fortsette som en forklaret person frem til Frelserens komme (se Lære og pakter

“På dette kjenner vi at vi elsker Guds barn: når vi elsker Gud og holder hans bud” (1 Johannes 5:2).

7:1–6). Med andre ord profeterte han ikke bare om endetiden, men oppgaven hans omfatter også å bidra til å oppfylle disse profetiene, så vel som å bevitne oppfyllelsen av alt det som ble åpenbart for ham.

Selv om våre oppgaver kanskje ikke er like storslagne, lærer Johannes’ eksempel oss at vår kjærlighet til Jesus Kristus hjelper oss å ta imot våre egne kall og utfordringer i livet, uansett hvor bittersøte de til tider kan virke.

Vi kan også bli elskede disipler

Johannes var et ledende medlem av Jesu opp- rinnelige tolv apostler, en som hadde et nært personlige forhold til Frelseren og hadde viktige

roller som hans vitne, som en leder i Kirken og som åpenbarer. Men måten han valgte å fremstille seg som den elskede disippelen i evangeliet som bærer hans navn, gjør det mulig for ham å være et forbilde for oss alle i vårt eget disippelskap. Han lærer oss at vi, som etterfølgere av Jesus Kristus, alle kan få hvile i hans kjærlighets armer, en kjærlighet vi best oppnår gjennom ordinanser som den han innstiftet under det siste måltid. Vi kan også på symbolsk vis stå ved foten av korset, vitne om at Jesus døde for oss og gå videre med håp om selv å få vite at Herren lever. Som elskede disipler er vårt kall, i likhet med Johannes', å dele dette vitnesbyrdet med andre, bære vitnesbyrd om sannheten og utføre ethvert kall som kommer til oss, inntil Herren kommer igjen. ■

NOTER

1. Det er interessant å merke seg at Åpenbaringen erklærer direkte at dens forfatter var Johannes (se Åpenbaringen 1:1, 4). Ingen av evangeliene, herunder Johannes, nevner sin forfatter. Tidlige kristne overleveringer forbandt imidlertid den elskede disippelen i Johannes-evangeliet med apostelen av samme navn. Du finner en drøfting av beviser, vitenskapelige drøftinger og innsikt fra gjenopprettelsen om denne identifikasjonen, i note 17. 1 Johannes identifiserer på samme måte heller aldri forfatteren, men bokens stil og emnene den tar for seg, forbinder den tett med Johannes-evangeliet. 2 og 3 Johannes tilskrives bare "den eldste", men tidlige kristne overleveringer forbandt dem med forfatteren av Johannes og 1 Johannes.
2. Se Markus 1:19–20; se også Matteus 4:21–22; Lukas 5:10–11. De fleste forskere er enige om at Markus ble skrevet først, en gang på midten av 60-tallet e.Kr., og at Matteus og Lukas ble skrevet en gang på 70- eller tidlig på 80-tallet e.Kr. Som følge av dette kan vi, ved å lese henvisninger fra Markus først, se hvordan Matteus og Lukas tilføyde eller tilpasset den første beretningen.
3. Mens Markus 10:35–37 forteller at Jakob og Johannes ba om å få sitte på høyre og venstre side av Jesus i hans rike, tilføyer Matteus 20:20–21 at denne anmodningen egentlig kom fra deres mor. Du kan lese om hennes tilstedeværelse ved korsfestelsen og senere ved den tomme graven, i Markus 15:40; 16:1–8; se også Matteus 27:55–56; Lukas 23:49, 55; 24:1–10 og Johannes 19:25.
4. Du finner ytterligere drøfting om disse mulige forbindelsene til Salome, så vel som mer bakgrunnsinformasjon om Sebedeus' familie og fiskevirksomhet, i R. Alan Culpepper, *John, the Son of Zebedee: The Life of a Legend* (2000), 7–23.
5. Se Markus 1:21–31, 40–45; 2:1–12; 3:1–6; se også Matteus 8:1–4; 9:1–8; 12:9–14; Lukas 4:33–39; 5:12–15, 17–26; 6:6–11.
6. Du finner Bergprekenen i Matteus 5–7. Du finner beretningen om da Johannes og de andre opprinnelige apostlene ble kalt, i Markus 3:13–19; se også Matteus 10:2–4; Lukas 6:13–16.

7. Se Markus 5:37; se også Matteus 9:23–26; Lukas 8:51, selv om Matteus ikke nevner Peter, Jakob og Johannes.
8. Se Markus 9:2–10; se også Matteus 17:1–8; Lukas 9:28–36.
9. Se Markus 13:3–37.
10. Se Markus 14:32–34; se også Matteus 26:36–38.
11. Se Markus 3:17. *Boanerges* er tilsynelatende en grov gresk omskrivning av det arameiske *bene reghesh* eller *r'm*, som betyr "sønner som skaper oppstyr eller torden".
12. Se Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 38–40, 50.
13. Se Apostlenes gjerninger 3:1–11; 4:1–21; 8:14–17.
14. Se Lære og pakter 7; 77; 88:141.
15. Se Johannes 13:23; 19:26, 34–35; 20:2–10; 21:1–14, 20–25; se også Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 57–69.
16. Se Johannes 19:35; 21:24–25; se også Johannes 20:30–31.
17. Se *Joseph Smith's New Translation of the Bible: Original Manuscripts*, redigert av Scott H. Faulring, Kent P. Jackson og Robert J. Matthews (2004), 234.
18. Du finner eksempler på faglige diskusjoner om den elskede disippelens identitet i Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 72–85, og Raymond E. Brown, *An Introduction to the Gospel of John*, redigert av Francis J. Moloney (2003), 189–99. Du finner informasjon om apostelen Johannes som enten kilden til eller forfatteren av Johannes-evangeliet, i Richard Neitzel Holzapfel, Eric D. Huntsman og Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament* (2006), 126–27, og min egen senere tids avhandling i "The Gospel of John" i *New Testament History, Culture, and Society* (2018), red. Lincoln Blumell.
19. Se Raymond E. Brown, *The Epistles of John* (The Anchor Bible, bind 30 [1982]), 49–55, 71.
20. Se Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 90–95, og Holzapfel, Huntsman og Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 274–77.
21. Se Holzapfel, Huntsman og Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 281–82, og særlig 1 Nephi 14:18–27; Ether 4:16 og Lære og pakter 7:1–3; 77.

Johannes var et mektig vitne om de viktigste hendelsene i Jesu misjon, og sto ved foten av korset for å vitne om Herrens død, løp til graven etter oppstandelsen for å bekrefte at den var tom, og så den oppstandne Frelseren.

THE GOLDEN HARVEST (DEN GYLNE HØSTEN), AV DAVID MERRILL, GJENGITT MED TILLATELSE FRA CHURCH HISTORY MUSEUM

Tro på Jesus Kristus og hans forsoning er tro til å høste. Det er å tro på hans kraft, ikke din egen.

Av eldste
Wilford W. Andersen

i De sytti

To nivåer av tro

Lehi og hans familie hadde vært i villmarken i bare noen dager da Herren ba ham om å sende sønnene sine tilbake til Jerusalem for å hente messingplatene hos Laban. Det er ikke ofte vi roser Lehis to opprørske sønner, Laman og Lemuel, men de var faktisk villige til å dra. De hadde nok tro til å gjøre et forsøk.

Laman, og senere Lemuel og brødrene hans, spurte Laban om de kunne få platene. Brødrene mistet familieformuen og nesten sitt eget liv i forsøket. På dette stadiet sviktet Lamans og Lemuels tro dem, og de var klare til å gi opp. Nephi, derimot, hevet seg over farene og motløsheten:

“Så sant Herren lever, og så sant vi lever, vil vi ikke gå tilbake til vår far i villmarken før vi har utført det som Herren har befalt oss.

La oss derfor være trofaste i å holde Herrens befalinger” (1 Nephi 3:15–16).

Nephi utøvde så sin store tro, hentet platene hos Laban, og sammen med sine brødre vendte han tilbake til deres far i villmarken.

Det synes å være to forskjellige nivåer av tro. Det første nivået er troen til å prøve, troen til å

støtte frem med vår sigd. Det andre nivået er troen til å gjøre. Det er mer enn tro til å støtte frem med din sigd – det er tro til å høste.

Laman og Lemuel hadde tro til å prøve, men Nephi hadde tro til å gjøre. Laman og Lemuel hadde tro nok til å støtte frem med sin sigd, men Nephi hadde tro nok til å høste.

Dette lille skillet mellom tro til å støtte frem med deres sigd og tro til å høste, vil utgjøre hele forskjellen i deres liv. For igjen å få bo hos vår himmelske Fader og leve et produktivt og lykkelig liv på jorden, må vi utvikle tro til å høste.

Vi har fått fantastiske løfter fra Herren – løfter om lykke og glede i dette liv og opphøyelse i det neste. Men utfordringene og problemene i vårt daglige liv har en tendens til å knuse håpet. Vårt lovede land synes så langt borte, så usannsynlig, at vi begynner å tvile.

“Det er ikke mulig for meg å nå det målet, eller å motta den velsignelsen,” tenker vi. “Herren må ha tenkt på en annen da han ga disse løftene.”

Nei, han *tenkte* virkelig på dere og på meg. Vi må bare ha tilstrekkelig tro til å motta våre velsignelser – en tro som er så sterk at den kan forandre våre løfter om fremtiden til realiteter i nåtiden. Vi trenger troen til å høste.

Nøyaktig hva er denne troen, og hvordan kan vi utvikle den?

Be hver dag om at vår himmelske Fader vil velsigne deg med rettferdige ønsker om å innrette deg etter hans vilje.

Ha tro på Jesus Kristus

For det første, i motsetning til tro til å støte frem med deres sigd, er ikke troen til å høste det samme som tro på dere selv. Det er ikke det samme som selvtillit eller en positiv innstilling. Det er ikke engang tro på familie eller venner – noe som alt sammen er godt. Tro til å høste er tro på Jesus Kristus og hans forsoning. Det er å tro på hans kraft, ikke din egen.

Da jeg ble kalt som stavspremier i Mesa Arizona Maricopa stav, inviterte eldste W. Mack Lawrence, som da var generalautoritet-sytti, min hustru og meg inn på stavspremierens kontor og ga meg kallet. Jeg takket plikttoppfyllende ja. Så inviterte han oss inn på høringsrommet, og ba meg med bønnens hjelp om å vurdere menn jeg kunne anbefale som mine rådgivere. Da jeg kom inn i rommet, så jeg bilder av alle stavspremierer som tidligere hadde virket i staven siden den ble organisert, og jeg mistet motet. De var store ledere både i Kirken og i lokalsamfunnet.

Jeg så på min hustru og sa: “Kathleen, jeg tror ikke jeg klarer dette. Jeg kan ikke sammenligne meg med dem.”

Hun sa: “Vel, ikke si det til meg. Det er best du snakker med eldste Lawrence.”

Da jeg fortalte ham at jeg ikke trodde jeg kunne klare kallet, svarte eldste Lawrence til min forbauselse: “Det har du kanskje rett i.”

Men så sa han: “Du kan ikke klare det, bror Andersen, men Herren kan. Han er i stand til å utføre sitt verk, og hvis du vil være verdig og arbeide hardt, vil han gjøre det. Bare vent og se.”

Og det gjorde han.

Tro til å støte frem med din sigd er tro til å prøve. Det er tro på seg selv, og den forsvinner så snart det begynner å bli vanskelig. Og så begynner vi å tvile. Men tro til å høste er tro på Herren Jesus Kristus. Den gir aldri etter.

Innrett din vilje etter Guds vilje

For å utøve tro til å høste må vi være sikre på at våre ønsker og mål er i samsvar med Guds vilje. Vi kan aldri utøve tro til å høste hvis Gud ikke er enig i innhøstingen. For å få hans hjelp må vi innrette oss etter hans vilje.

Fordi profeten Nephi i Helamans bok var en rettferdig og trofast mann, sa Herren til ham: “[Jeg vil] velsigne deg for evig, og jeg vil gjøre deg mektig i ord og i handling, i tro og i gjerninger, ja, så alle ting skal gjøres for deg ifølge ditt ord.” Det er litt av et løfte. Så tilføyer Herren: “For du kommer ikke til å be om noe som strider mot min vilje” (Helaman 10:5).

Moroni forteller oss følgende: “Og Kristus har sagt: Hvis dere har tro på meg, skal dere ha kraft til å gjøre alt jeg anser for nødvendig” (Moroni 7:33).

Å innrette våre ønsker etter Guds vilje er en forutsetning for troen til å høste.

Da mine sønner var yngre, spilte de basketball på videregående skole. Den gangen pleide de å be en spiller om å holde en bønn før hver kamp. Da jeg fulgte med fra tribunen, pleide jeg å lure på hva de ba om. Hvis de ba om å vinne kampen, manglet bønnene deres tro til å høste. Dette var lett å se av antall kamper de tapte. Herren delte tydeligvis ikke deres ønske om at de nødvendigvis måtte vinne hver kamp.

Gud vil, med andre ord, bare hjelpe oss å oppnå de målene som er bra for oss. Det er fordi han elsker oss, og han vet bedre enn oss hva som vil være til vårt beste. Og er vi ikke takknemlige for det? Vi skulle be hver dag om at vår himmelske Fader vil velsigne oss med rettferdige ønsker om å innrette oss etter hans vilje. Vi må lære å be slik Herren gjorde i Getsemane, om at Guds vilje, ikke vår, må skje (se Lukas 22:42). Først da kan vi utøve tro til å høste.

Begynn å arbeide

Den tredje forutsetningen for tro til å høste er arbeid. Apostelen Jakob gjør det klart at tro uten gjerninger er død. Tro til å støte frem med vårt sigd krever overbevisning, men tro til å høste krever mer enn overbevisning. Også de onde ånder tror, skriver Jakob, og skjelver (se Jakobs brev 2:17, 19).

Jeg hørte en historie om en far som la merke til at hans lille datter knelte ved siden av sengen og ba om at vår himmelske Fader måtte beskytte de små fuglene så de ikke gikk i en felle som broren hennes hadde laget og satt opp i hagen bak huset. Senere på dagen ble faren bekymret. Han visste at fellen var god. Han hadde hjulpet sønnen å lage den.

“Jeg hørte deg be i dag tidlig om at vår himmelske Fader måtte beskytte de små fuglene mot din brors felle,” sa han til datteren sin. “Men noen ganger skjer triste ting selv om vi ber om at de ikke må skje.”

Hun svarte: “Men jeg vet at han ikke kommer til å fange noen fugler, pappa.”

“Jeg beundrer din tro, vennen min,” sa faren. “Men hvis han skulle fange noen fugler, håper jeg ikke det vil skade din tro.”

“Det vil han ikke, pappa,” sa hun. “Jeg vet at han ikke vil det.”

Faren spurte: “Hvordan kan du ha så stor tro?”

“Fordi etter bønnen min,” svarte datteren hans, “gikk jeg ut og sparket fellen i fillebiter.”

Det er bra å be om vår himmelske Faders velsignelser. Men etter at vi har sagt amen, må vi sette i gang og arbeide. Vi kan ikke forvente at Herren skal lede våre skritt hvis vi ikke er villige til å bevege føttene. Vi skulle heller ikke be ham om å gjøre noe for oss som vi kan og bør gjøre selv.

Vi må arbeide for å nå våre rettferdige mål, og vi må arbeide hardt med å holde budene. Den virkelige kraften i våre pakter og den virkelige kraften i troen til å høste, oppnås ikke når vi konkluderer med sikkerhet at Gud holder sine løfter, men snarere når vi konkluderer med sikkerhet at vi vil holde våre. Det er denne store sannheten som forvandler løfter om fremtiden til realiteter i nåtiden. Vi må arbeide.

La ikke deres feil eller nederlag gjøre dere motløse, men vær standhaftige i deres innsats, og vær fast bestemt. Troen til å høste krever ikke fullkommenhet, men den krever utholdenhet.

Jeg oppfordrer dere til å utvikle tro til å høste. Sett deres lit fullt og fast til vår Frelser Jesus Kristus og hans forsoning. Sørg for at deres ønsker er i overensstemmelse med og retter seg etter hans vilje. Begynn så å arbeide av hele deres hjerte, og av all makt, sinn og styrke, med urokkelig beslutsomhet og utholdenhet. Det er ingen utfordring, ikke noe problem, ingen hindringer som ikke vil gi etter for troen til å høste. ■

Fra en tale under en andakt, “The Faith to Reap” [Tro til å høste], som ble holdt ved Brigham Young University–Idaho 17. mars 2015.

VIS DIN TRO

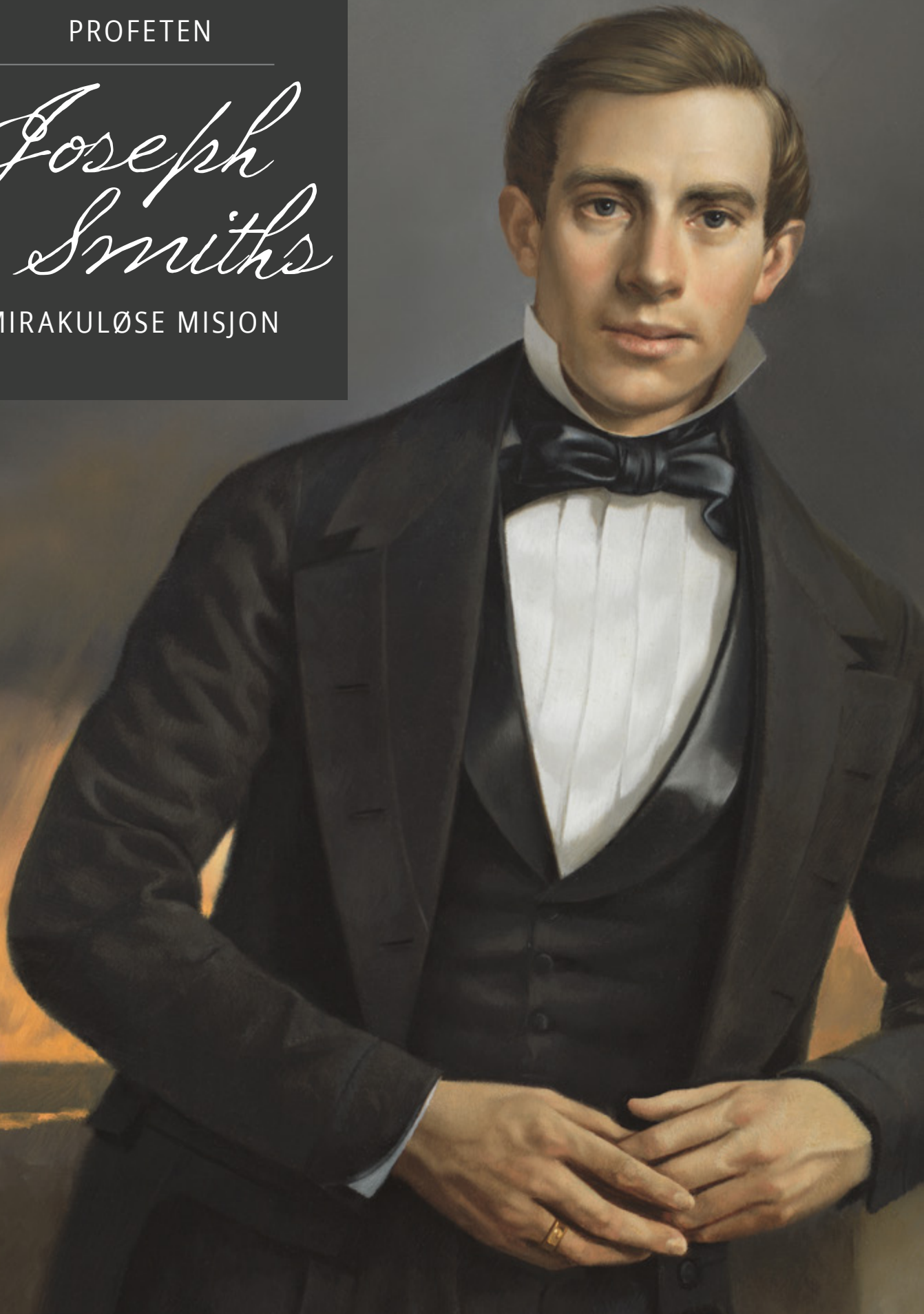
“Det er bare én som alltid er trygg å tro på, og det er vår Herre Jesus Kristus. Og dere må la deres tro synes!”

**President Russell M. Nelson, “La deres tro synes”,
Liahona, mai 2014, 29.**

PROFETEN

*Joseph
Smiths*

MIRAKULØSE MISJON

Jeg har valgt å tale om Joseph Smith, profeten og mennesket. Jeg håper jeg med dette kan bidra til at dere forstår hvor enestående og mirakuløse denne evangelieutdelings grunnleggende profets prestasjoner var.

Forholdet mellom det å ha kunnskap om og et vitnesbyrd om Joseph Smith er avgjørende i misjonærarbeidet. Vi vet alle at noen undersøkere godtar evangeliets grunnleggende læresetninger, men de kan bare ikke godta det faktum at en 14-åring ble besøkt av Faderen og Sønnen, og at han oversatte Mormons bok og ble den profeten vi kjenner ham som. Personer som har problemer med profeten Joseph Smith må lære av denne uttalelsen av president Russell M. Nelson:

“Josephs misjon i dødeligheten var forutordinert. Hans mottagelige og uberørte sinn var åpent for Herrens undervisning. Men i verdens målestokk var Joseph et svært usannsynlig valg. Og hans oppgave å være denne siste evangelieutdelings profet virket helt umulig. Dette eksempelet illustrerer et prinsipp som ofte viser måten Herren arbeider på: Han bruker det usannsynlige til å utføre det umulige!”¹

Det er veldig viktig at våre misjonærer har et vitnesbyrd om profeten Joseph Smiths guddommelige kall og mirakuløse gjerning.

Av president Dallin H. Oaks

Førsterådgiver i Det første presidentskap

Joseph Smith utrettet mer enn noe annet dødelig menneske kunne ha utrettet på så kort tid. Den eneste mulige forklaringen er himmelsk hjelp.

Da han døde, virket Joseph Smith både som borgermester i Nauvoo og generalløytnant for Nauvoo-legionen.

JOSEPH SMITH, JR., AV WILLIAM WHITAKER, LITOGRAFI MED TILLATELSE CHURCH HISTORY LIBRARY

Jeg har studert profeten Joseph Smiths liv i 65 år. Jeg ble født i 1932, da Kirken var litt over 100 år gammel. Jeg tror jeg er et typisk eksempel på en trofast siste-dagers-hellig i dette andre århundre. Vi møtte ikke Joseph Smith, men vi føler at vi kjenner ham, og vi elsker ham gjennom det han åpenbarte og underviste. Vi er vitner om at den poetiske forutsigelsen “millioner skal se ‘broder Joseph’” er sann.²

1. Profeten Joseph Smith

Vi kjenner alle Joseph Smith som denne evangelieutdelings første profet, Herrens redskap i Herrens gjenopprettelse. Men hva gjenopprettet Herren gjennom denne profeten? Ikke alle siste-dagers-hellige (og få ikke-medlemmer) er klar over de opplysende og omfattende tilføyelsene Herren inspirerte profeten Joseph til å gjøre til den kristne læren. Her er en kort liste:

- Faderens, Sønnens og Den hellige ånds natur.
- Disse tre medlemmer av guddommens roller i forhold til hverandre og deres forhold til mennesker på jorden.
- Det falne menneskets natur.
- Jordelivets hensikt for å fremme Faderens plan for at hans barn skal oppnå sin evige bestemmelse.
- Jesu Kristi forsonings rolle med hensyn til å sikre udødelighet og tilveiebringe muligheten for evig liv.
- Det jordiske og evige ekteskapets rolle i Faderens plan.
- Prestedømmets og ordinansenes avgjørende rolle i Faderens plan.
- Tempelets og de stedfortredende ordinansers avgjørende rolle i Faderens plan.
- Kunnskapen om at Gud ønsker å frelse alle sine barn og at hvert menneske som har levd på denne jorden – enten man da kjente til Jesus Kristus eller ikke – er i stand til å oppnå den høyeste himmel heretter.

Joseph Smith ble født
23. desember 1805,
i Sharon, Vermont
i USA.

- Forholdet mellom de tre sammensatte kildene til sannhet om mennesket og universet: Vitenskap, Skriftene og fortsatt åpenbaring.

Hvem som helst som studerer en liten del av denne listen – enten man er troende eller ikke-troende – må anerkjenne at Joseph Smith står ved kilden til en enorm strøm av dristige og nye og dyrebare religiøse tanker. Som vi leser i *Forkynn mitt evangelium*, ble evangeliets fylde gjenopprettet til jorden gjennom Joseph Smith.³

Dere har kanskje lagt merke til at listen min ikke spesifikt nevnte Josephs rolle i fremkomsten av Mormons bok, en ny bok med hellig skrift som naturlig nok er kilden til mange av disse nye religiøse tankene. Denne boken krever spesiell omtale. Tittelen erklærer dens viktigste rolle: “Et annet testamente om Jesus Kristus.” Men bak denne grunnleggende rollen finnes det mer. En berømt forsker sa følgende om boken:

“*Mormons bok* foreslår et nytt formål for Amerika: Å heller bli et rettferdig rike, enn et frihetens imperium. *Mormons bok* er mot økende rikdom og ulikhet, og taler de fattiges sak ... Den er mot republikansk styre, og foreslår et rettferdig styresett av dommere og konger under Guds lov. *Mormons bok* er mot en lukket bibelsk kanon og religion uten mirakler, og står for fortsatt åpenbaring, mirakler og åpenbaring til alle nasjoner. Den er mot skepsis og fremmer tro, mot nasjonalisme og for et universelt Israel. Den forutser katastrofe for nasjonen

Joseph Smith står ved kilden til en enorm strøm av dristige og nye og dyrebare religiøse tanker.

hvis kjærlighet til rikdom, motstand mot åpenbaring og hedensk sivilisasjon seirer over rettferdighet, åpenbaring og Israel.”⁴

Enda viktigere er det president Nelson nylig sa om Mormons bok: Den “er redskapet hvorved den lovede innsamling av Israel vil bli gjennomført.”⁵

Som vi kan lese i *Forkynn mitt evangelium*, sa profeten Joseph Smith at Mormons bok er “sluttstenen i vår religion.”⁶

De fleste siste-dagers-hellige kjenner ikke til Joseph Smiths store bidrag til religiøs tenkning. I en større landsdekkende undersøkelse fant opinionsanalytiker Gary Lawrence ut at nesten halvparten av personene i undersøkelsen mente siste-dagers-hellige var tilbaketrukkne, mystiske og hadde “rare trosoppfatninger.”⁷ Da han spurte intervjuerne: “Hva er

mormonismens viktigste påstand?”, kunne bare en av syv beskrive noe som var i nærheten av et begrep om gjenopprettelse eller en re-etablering av den opprinnelige kristne tro. Det var heller ikke én person som foreslo begrepet om opprinnelig eller gjenopprettet kristendom, da respondenter i en annen landsdekkende undersøkelse ble bedt om å beskrive sitt inntrykk av vår religion.⁸

Disse funnene minner oss om at misjonærene ikke må anta at andre har for mye kjennskap til vår tro. Personene de underviser kan ha hørt ordet *Mormon*, men misjonærene må ikke anta at folk flest engang har den enkleste forståelse av de grunnleggende prinsippene i vår tro.

2. Mennesket Joseph Smith

Dette er noen av mine personlige tanker rundt Joseph Smiths bemerkelsesverdige liv.⁹ Den Joseph Smith jeg møtte i min personlige forskning, hovedsakelig i Illinois i USA, var en mann av nybyggertiden – ung, følsom, dynamisk og så omgjengelig og elsket av sitt folk at de ofte kalte ham for “broder Joseph.” Hans relativt unge alder preget hans profetiske tjenestetjening. Han var 14 år da han mottok Det første syn, 21 da han fikk gullplatene, og bare 23 da han var ferdig med å oversette Mormons bok (på mindre enn 60 arbeidsdager).

Over halvparten av åpenbaringene i Lære og pakter ble gitt gjennom denne profeten mens han var 25 år eller yngre. Han var 26 da Det første presidentskap ble organisert, og like over 33 da han slapp ut av fengselet i Missouri og gjenopptok ledelsen av de hellige. Han var bare 38 og et halvt år da han ble myrdet.

Joseph Smith fikk i løpet av sitt korte liv mer enn sin del av jordiske plager. Da han var omtrent syv år, gjennomgikk han en fryktelig smertefull operasjon i benet. På grunn av familiens fattigdom hadde han lite formell utdanning, og var som ungdom nødt til å arbeide lange dager for å bidra til at familien hadde mat på bordet. Han ble fysisk angrepet ved mange anledninger. Midt oppi de overveldende oppgavene hans hellige kall medførte, måtte han arbeide som gårdbruker eller kjøpmann for å forsørge sin familie. Han gjorde dette uten de spesielle åndelige gavene som hjalp ham i hans profetiske kall. Herren hadde fortalt ham at “i timelig arbeide skal du ikke ha styrke, for det er ikke ditt kall” (Lære og pakter 24:9).

Joseph Smith hadde ingen rollemodeller i åndelige anliggender, som han kunne lære av når det gjaldt hvordan man er en profet og en leder. Han måtte stole på uerfarne medarbeidere. Han og de strevde og lærte sammen. Joseph var ekstremt rask i sin tilegnelse av kunnskap og modenhet. Han hadde utvilsomt unike gaver. Som vi ville sagt det i dag, så var han “kjapp i

hodet”. Han sa at han ble undervist av himmelske sendebud og ved åpenbaringer fra Gud, og jeg tror ham.

En av hans personlige gaver tilkjennegis gjennom den kjærlighet og lojalitet hans bemerkelsesverdige tilhengere hadde til ham. Da Joseph utfordret sine tilhengere til å overvinne sine jordiske ufullkomheter, hevet han seg ikke over dem, og det elsket de ham for. I en tale Joseph holdt litt over en måned før han ble myrdet, sa han: “Jeg har aldri sagt at jeg var fullkommen, men det finnes ingen feil i de åpenbaringer jeg har fremsatt.”¹⁰ Joseph Smith hadde et “naturlig, muntert sinnelag” (Joseph Smith—History 1:28) som gjorde at nesten alle som kjente ham ble glad i ham. En bekjent sa: “De helliges kjærlighet til ham var ubeskrivelig.”¹¹ Joseph gledet seg over vennskapet med vennene sine, og så på samfunnsbygging som en av evangeliets store hensikter.

Jeg sa en gang: “Joseph Smith levde hele sitt liv i nybrottsland, der menn måtte bruke rå kraft mot naturen og av og til mot hverandre. Han var en stor mann, sterk og fysisk aktiv. Han likte konkurransesport, deriblant å trekke stokk – en prøve på fysisk styrke (se *History of the Church*, 5:302). Våre arkiver inneholder mange minner om at han prøvde krefter mot venner og bekjente. En sabbat forkynte han og Brigham Young til de hellige i Ramus i Illinois, omtrent en dags ridetur fra Nauvoo. På mandagen, før de dro fra Ramus, målte Joseph sine bryteferdigheter mot en mann som enkelte beskrev som ‘den fremste bøllen i Ramus’ (se Joseph Smith Journal, 13 mars, 1843, nedtegnet av Willard Richards, Joseph Smith Collection, LDS Church Archives). Joseph vant. Jeg er glad for at våre nåværende konferanseopplegg ikke gir lokale medlemmer anledning til å prøve krefter mot besøkende autoriteter på denne måten.”¹²

Få personer har vært gjenstand for flere angrep på deres kall eller rykte, enn Joseph Smith. Jeg undersøkte noen av disse anklagene ved personlig granskning av originale dokumenter i Illinois, hvor Joseph

Joseph Smith var 21 da han mottok gullplatene som lå nedgravd i høyden Cumorah, og bare 23 da han var ferdig med å oversette Mormons bok.

bodde de siste fem årene av sitt liv. En slik anklage kom da Joseph Smith, daværende borgermester, og byrådet i Nauvoo la ned *Nauvoo Expositor*, en avis som motarbeidet Kirken. Denne nedleggelsen tilspisset fiendskapen mot Kirken, og førte direkte til at Joseph ble myrdet.

Tidlige siste-dagers-hellige historikere, innbefattet eldste B. H. Roberts, vedgikk at denne handlingen var ulovlig. Men da jeg undersøkte emnet som ung jusprofessor, var jeg overrasket over å finne juridisk grunnlag for denne handlingen i Illinois' lovverk fra 1844. Det var mange aviser som ble stanset i områdene langs Amerikas koloniseringsgrense i perioden før borgerkrigen. Garantien om pressefrihet i USAs grunnlov ble ikke erklært gyldig for anvendelse for byråd og statlige regjeringer før 1931, og da bare ved henvisning til USAs høyesteretts fem mot fire stemmers-vedtak av en grunnlovsendring fra 1868.¹³ Man må dømme Joseph Smiths handlinger ut fra lovene og omstendighetene på hans tid, ikke vår.

Som studenter ved University of Chicago, var historiker Marvin S. Hill og jeg fascinert av det lite kjente faktum at fem personer ble siktet for drapet på Joseph Smith i Illinois. I over 10 år gjennomførte vi biblioteker og arkiver over hele landet for å finne hver smitt og smule av opplysninger om denne rettsaken i 1845 og dem som var involvert. Boken vår tok for seg utsagnene og handlingene til innbyggere i Illinois som kjente Joseph Smith personlig – som elsket ham og risikerte livet sitt for ham, og andre som hatet ham og la planer for å drepe ham. Ingenting av det vi fant i de originale rettsdokumentene eller i vitneutsagnene

i den langvarige rettsaken avdekket noe som satte personen som ble myrdet i vanry.¹⁴

Det at Illinois' rettsdokumenter var tilgjengelige ledet til et annet tidligere uberørt forskningsfelt om Joseph Smith. Joseph I. Bentley, Den gang jusstudent i Chicago, og jeg oppdaget en rekke dokumenter knyttet til Joseph Smiths forretningsvirksomhet. I 1976 skrev vi en artikkel i *Brigham Young University Law Review* om dette emnet.¹⁵ 1840-årene etterfulgte en periode med nasjonal depresjon og finansiell panikk. De økonomiske forholdene i stater ved

Alder: Hendelse:

14 Fikk Det første syn

21 Mottok gullplatene

23 Ferdig med å oversette Mormons bok

25 Hadde mottatt halvparten av åpenbaringene i Lære og pakter

26 Det første presidentskap organisert

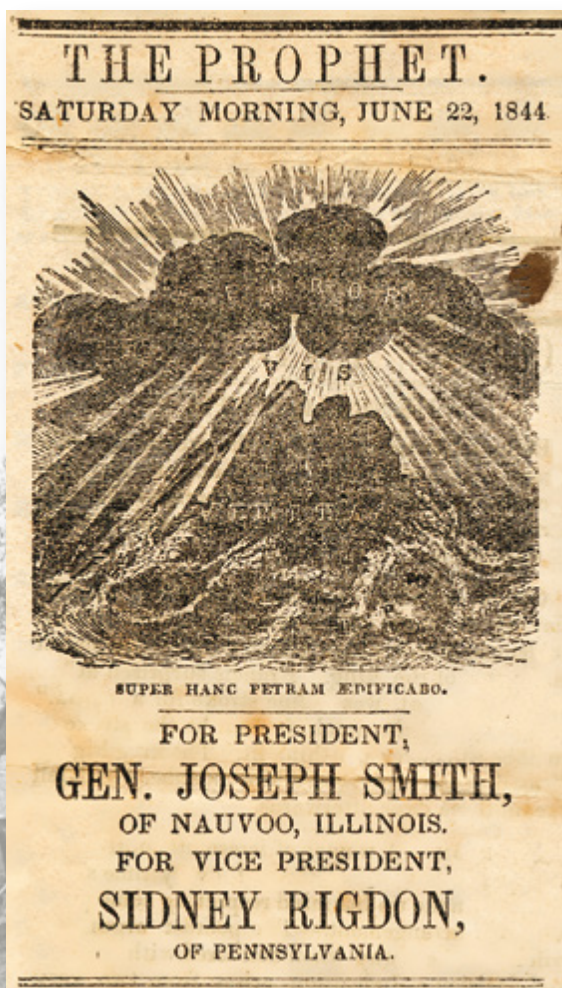
33 Flyktet fra fengsel i Missouri, gjenopp-tok lederskapet

38 Led martyrdøden

Amerikas grense mot vest, som Illinois, var katastrofale. For eksempel har biografene til Abraham Lincoln beskrevet hans økonomiske flauter gjennom dette tiåret, da forretningsvirksomhet var risikabelt, mange forpliktelser ble misligholdt og rettssaker var vanlige.¹⁶

Joseph Smiths fiender anklaget ham for bedrageri i forbindelse med forskjellige eiendomsoverdragelser, flesteparten gjort på vegne av Kirken. En rekke rettssaker som strakte seg over nesten et tiår, undersøkte disse anklagene i minste detalj. Til slutt, i 1852, lenge etter at de hellige hadde reist ut fra Illinois (så det var ingen tenkelig politisk eller annen grunn til at noen skulle støtte de hellige eller deres leder), konkluderte en føderal dommer sin prosedyre med en kjennelse der han ikke fant noe

Joseph Smith stilte som kandidat i USAs presidentvalgkamp i 1844. Denne løpeseddelen kunngjør en tale han skulle holde bare fem dager før han led martyrdøden.

bedrageri eller noen annen moralsk utilbørighet ved Joseph Smith.¹⁷

Forskere med kjennskap til offentlige forhold i denne perioden skrev følgende om Joseph Smiths valgkampanje for å bli USAs president:

“Selv om han kanskje ikke hadde noen reell mulighet til å vinne riksetvalget i 1844, stilte han drevent opp som en alternativ kandidat som definitivt ønsket å oppmuntre til lovmessige reformer i USA. Han håpet og arbeidet for å forbedre folkeopinionen angående viktige saker som slaveri, trosfrihet, fengsler og offentlig eiendom. Han og Robert F. Kennedy er de eneste to amerikanere som har blitt myrdet mens de var kandidater til embedet som USAs president.”¹⁸

Joseph Smiths karakter ble kanskje best forstått av de personene som kjente ham best og sto ham nærmest i Kirkens ledelse. De elsket ham og oppholdt ham som en profet. “Hans bror Hyrum valgte å dø ved hans side. John Taylor, som også var sammen med ham da han ble drept, sa: ‘Jeg vitner for Gud, engler og mennesker at han var en god, hederlig og dydig mann... at hans private og offentlige karakter var uklanderlig, og at han levde og døde som en Guds mann’ (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; se også L&P 135:3). Brigham Young sa: ‘Jeg tror ikke det finnes et menneske på jorden som kjente [Joseph Smith] bedre enn jeg gjorde, og jeg våger å si at, med unntak av Jesus Kristus, hverken har det levd eller lever det noe bedre menneske på denne jord’ [“Remarks,” *Deseret News*, 27. aug 1862, 65].”¹⁹

3. Joseph Smith og loven

Det er vel tydelig ut fra de eksemplene jeg allerede har nevnt, at min interesse, over lang tid, i jussens historie har omfattet en spesiell interesse for Joseph Smiths møter med sin tids amerikanske rettssystem. Historikere har frem til nå hevdet at Joseph Smith var part i maksimalt omtrent 40 søksmål. I dag vet vi

takket være arbeidet som er gjort i forbindelse med *The Joseph Smith Papers* at tallet er mer enn 220. Disse søksmålene handlet om alt “fra enkle samle-saker til komplekse [rettsaker] med sofistikerte rettslige teorier ... Joseph brukte et hopetall advokater for å ... anlegge og forsvare slike saker ... både sivilrettslige saker og straffesaker.”²⁰

Med utgangspunkt i den svært store kunnskapsmengden vi har om profetens liv, har den siste-dagers-hellige forskeren Jeffrey N. Walker skrevet: “Joseph Smith var unektelig nært, aktivt og kontinuerlig involvert i det amerikanske rettssystem. Å se bort fra disse viktige aktivitetene innebærer å gå glipp av hvordan han brukte mye av sin tid og energi, briljant og effektivt – i en slik grad at Daniel H Wells, som selv var advokat, dommer og statsadvokat, og kjente Smith godt, kom til å uttrykke: ‘Jeg har kjent personer i rettsvesenet hele mitt liv. Joseph Smith var den beste advokat jeg har kjent i hele mitt liv’ [sitert i *The Journal of Jesse Nathaniel Smith: Six Decades in the Early West: Diaries and Papers of a Mormon Pioneer, 1834–1906* (1953), 456].”²¹

Tre siste-dagers-hellige forfattere oppsummerer på følgende måte: “Gjennom sin tunge involvering med rettssystemet, lærte Smith seg raskt spilleregler og brukte disse reglene til sin lovmessige fordel, og prøvde å utnytte de nye muligheter og den beskyttelse den unge nasjonens lovverk ga. Hans rettslige valg og oppførsel viser at han var godt informert i juridiske spørsmål og at han tok målrettede skritt for å handle innenfor lovens rammeverk, enten han skaffet seg opphavsretten til Mormons bok i henhold til føderal lov, utførte vielse i henhold til lovverket i Ohio, utformet forordninger for Nauvoo by, påberopte seg beskyttelse under trosfriheten, gjorde effektiv bruk av de nye lovene som regulerte salg av statlige landområder, forsvarte retten til å ikke bli fengslet uten lov og dom, krevde korrekt verneting eller søkte beskyttelse under den nylig antatte føderale konkursloven. På

fritiden studerte han bøker om rettslære. Han kjente grunnlovens formuleringer, og den konkrete ordlyden i delstatens lovverk. Han var utvilsomt bevisst på mye av datidens juridiske utvikling på delstats- og føderalt nivå i løpet av sitt liv.”²²

De tre forfatterne la også til denne uttalelsen, verdt å merke seg: “Han ble aldri dømt for en eneste strafferettslig forbrytelse. Hver gang han fikk en rettferdig høring, ble han vurdert som en rettskaffen og ærlig borger.”²³

De detaljerte oversiktene over profetens søksmål som ble utvalgt og analysert i boken jeg har sitert fra, bygget på arbeidet til en rekke studenter ved J. Reuben Clark Law School som tok kurs i emnet og gjorde det møysommelige arbeidet som førte til boken som ble skrevet av disse tre forfatterne. Jeg ble fascinert over deres beskrivelse av oppfatningene til disse jus-studentene:

“Jus-studentene som har brukt tidligere versjoner av denne boken som

“Joseph Smith var den beste advokaten jeg noen gang kjente i hele mitt liv.”

–Eldste Daniel H. Wells, generaladvokat for Utah lovgivende forsamling

sin lærebok, har uten unntak konkludert med at Joseph var ansvarlig, tilregnelig, lojal, veloverveid, barmhjertig, forsiktig, omhyggelig, lovlydig, tålmodig, positiv, ressurssterk, kløktig, smart, en god menneskekjenner, og til og med juridisk briljant (for å bruke noen av deres egne ord), spesielt når det gjaldt å beskytte andres religiøse og sivile rettigheter eller å utføre de plikter han var blitt pålagt ... Joseph Smith mistet aldri troen på grunnloven og anstrengte seg for å arbeide under dens beskyttelse, selv om han ofte ble frustrert, skuffet og lei av menneskene som forvaltet den.”²⁴

4. Konklusjon

Joseph Smith utrettet mer enn noe annet dødelig menneske kunne ha utrettet på så kort tid. Den eneste mulige forklaringen er himmelsk hjelp. Jeg liker denne oppsummeringen:

“Han oversatte og publiserte Mormons bok i New York; organiserte Kirken i New York og flyttet den deretter til Ohio, Missouri og Illinois; grunnla byer, innbefattet Kirtland, Far West og Nauvoo; kalte og lærte opp hundrevis av ledere i Kirken; studerte hebraisk og Bibelen; grunnla Nauvoos Hjelpeforening; drev forretningsvirksomheter alene og sammen med partnere; utviklet eiendom og bygget templer; skrev og utga artikler og lederartikler; hadde en stor familie og omfavnet en stor vennekrets; og virket i flere samfunnsroller, blant annet som øverstkommanderende for en stor hær, borgermester og sjefsdommer

i Nauvoo by. Han talte ofte i ukentlige gudstjenester, innvielser og i altfor hyppige begravelser; han tiltrakk seg titusener av tilhengere og fikk mengder av konvertitter til å emigrere til USA.”²⁵

I en generalkonferansetale gitt for over 20 år siden, sa jeg dette:

“Som andre trofaste siste-dagers-hellige, har jeg bygget mitt liv på profeten Joseph Smiths vitnesbyrd og misjon. Gjennom all min lesning og forskning, har jeg aldri blitt rokket i mitt vitnesbyrd om hans profetiske kall og evangeliet og gjenopprettelsen av prestedømmet som Herren innledet gjennom ham. Jeg bekrefter høytidelig det vitnesbyrdet Joseph Smith uttrykte i det berømte Wentworth-brevet i 1842:

“... Sannhetens banner er heist, ingen vanhellig hånd kan hindre dette verk i å rulle frem. Forfølgelser kan rase, mobber kan slå seg sammen, hærer kan samle seg, baktalelser kan ærekrenke, men Guds sannhet vil gå frem, djervt, edelt og uavhengig inntil den har gjennomsyret ethvert kontinent, gjestet ethvert himmelstrøk, feiet over ethvert land og lydt i hvert øre, inntil Guds hensikter er fullført og den store Jehova sier at arbeidet er utført’ (*Times and Seasons*, 1. mars 1842, 709, sitert i Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 vols. [1992], 4:1754).”²⁶

Brødre og søstre, jeg vitner om Jesus Kristus, vår Frelser, som sammen med Faderen viste seg for den unge profeten og om hvem Faderen sa: “*Dette er min elskede Sønn. Hør ham!*” (Joseph Smith–Historie 1:17). Og vi har hørt vår Herre Jesus Kristus gjennom åpenbaring siden den gang. Dette er hans kirke. Vi innehar hans hellige prestedømmes myndighet. Vi går fremover i hans verk. Jeg vitner om profeten Joseph Smiths kall og kallet av alle profetene som har etterfulgt ham i dette store arbeide som dere er engasjert i. ■

Fra talen “Joseph Smith: Profeten og mennesket”, som ble gitt ved et lederskapsseminar for misjonspresidentene 25. juni 2018.

Profeten Joseph Smith var 38 år gammel da han led martyrdøden sammen med sin bror Hyrum, i Carthage fengsel 27. juni 1844.

“Guds sannhet vil gå frem, djervt, edelt og uavhengig inntil det har gjennomsyret ethvert kontinent, gjestet ethvert himmelstrøk, feiet over ethvert land og lydt i hvert øre, inntil Guds hensikter er fullført og den store Jehova sier at arbeidet er utført.”

–*Joseph Smith, i Wentworth-brevet, 1. mars 1842*

NOTER

1. Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible* (2015), 1–2.
2. “Priser profeten som skuet Jehova,” *Salmer*, nr. 12.
3. Se *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2004), 37.
4. Richard Lyman Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling* (2005), 105.
5. Russell M. Nelson, i Sarah Jane Weaver, “President Nelson Shares the ‘Hopes of My Heart’ with New Mission Leaders,” *Church News*, 26. juni 2018, news.lds.org.
6. *Forkynn mitt evangelium*, 103; se også innledningen til Mormons bok.
7. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image* (2008), 32.
8. Se Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism*, 42.
9. Denne delen av teksten frem til note 10 er tilpasset fra Dallin H. Oaks, “Joseph Smith in a Personal World,” i John W. Welch, red., *The Worlds of Joseph Smith: A Bicentennial Conference at the Library of Congress* (2006), 159.
10. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 515.
11. Mary Alice Cannon Lambert, i “Joseph Smith, the Prophet,” *Young Woman’s Journal*, Des. 1905, 554.
12. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet,” *Ensign*, mai 1996, 72.
13. Se Dallin H. Oaks, “The Suppression of the *Nauvoo Expositor*,” *Utah Law Review*, bind 9, nr. 4 (1965), 862–903.
14. Se Dallin H. Oaks og Marvin S. Hill, *Carthage Conspiracy: The Trial of the Accused Assassins of Joseph Smith* (1975).
15. Se Dallin H. Oaks og Joseph I. Bentley, “Joseph Smith and Legal Process: In the Wake of the Steamboat *Nauvoo*,” *BYU Law Review*, bind 1976, nr. 3 (1976), 735–82.
16. Se David Herbert Donald, *Lincoln* (1995), 94–118.
17. Se Dallin H. Oaks og Joseph I. Bentley, “Joseph Smith and Legal Process,” 781.
18. Gordon A. Madsen, Jeffrey N. Walker, og John W. Welch, red., *Sustaining the Law: Joseph Smith’s Legal Encounters* (2014), x–xi.
19. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet,” 73.
20. Jeffrey N. Walker i Gordon A. Madsen med flere, red., *Sustaining the Law*, vi.
21. Jeffrey N. Walker i Gordon A. Madsen med flere, red., *Sustaining the Law*, vii.
22. Gordon A. Madsen med flere, red., *Sustaining the Law*, xvii.
23. Gordon A. Madsen med flere, red., *Sustaining the Law*, xvii–xviii.
24. Gordon A. Madsen med flere, red., *Sustaining the Law*, xviii.
25. Gordon A. Madsen med flere, red., *Sustaining the Law*, xi–xii.
26. Dallin H. Oaks, “Joseph, mannen og profeten,” 74.

Undersøkere som faller ned fra trærne

For de unge misjonærene som gikk og banket på dørene i Buenos Aires' gater i 1995, virket løftet de hadde fått av et medlem av områdepresidentskapet, underlig: "Hvis dere arbeider hardt og er fullstendig lydige, vil undersøkere falle ned fra trærne for å bli døpt." Vi stiftet bekjentskap med dette løftet ikke lenge etter.

Far holdt på med å beskjære et av trærne langs fortauet foran huset vårt.

Mens han var oppe i treet og beskar, la han merke til to unge menn som kom gående mot ham på gaten. Da de passerte under treet, ropte han ned til dem på engelsk.

Far snakket egentlig ikke engelsk, men han kunne noen få ord, og han var nysgjerrig. Hvem var disse unge mennene, og hva gjorde de i nabolaget vårt?

Misjonærene stanset og lurte på hvor stemmen hadde kommet fra. Far klatret

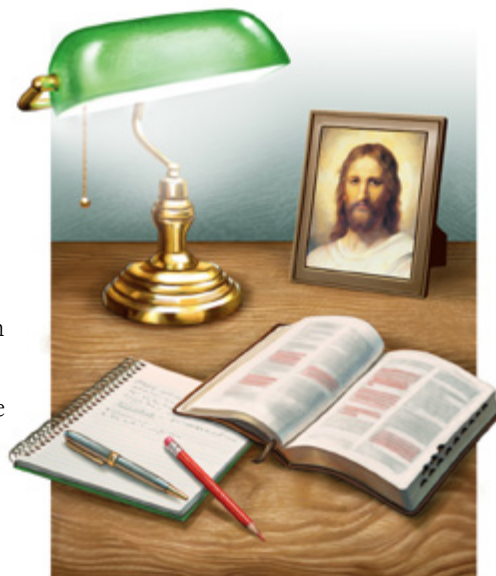
så ned fra treet for å snakke med dem. Budskapet og væremåten deres gjorde inntrykk på ham, og han inviterte dem inn.

Fars tidligere erfaring med religion hadde gjort ham urolig, men budskapet om det gjengitte evangelium gikk rett til hjertet på ham. Han hadde hatt det vanskelig, og han visste at han måtte forandre seg. Han lyttet oppmerksomt mens misjonærene underviste ham, mor, bestemor og meg.

Mens far var oppe i treet og beskar, la han merke til to unge menn som kom gående mot ham på gaten.

Jeg satt opp et lite skrivebord med en behagelig stol og innledet mitt studium av evangeliet med en bønn.

behagelig stol. Jeg hang noen bilder av Frelseren på veggen. Jeg samlet Skriftene mine, noen blyanter og en notatblokk. Jeg innledet mitt studium med bønn.

Etter en uke eller to, utviklet jeg en daglig rutine. Jeg lyttet først til en generalkonferansetale og studerte deretter et bestemt emne i evangeliet. Så leste jeg noen kapitler i Mormons bok og avsluttet mitt studium med en inderlig bønn til min himmelske Fader.

Til tross for forskjellige distraksjoner, gikk jeg i seks måneder sjelden glipp av en dag uten studium av evangeliet. Jeg fikk større forståelse av mange emner i evangeliet og styrket mitt forhold til min himmelske Fader ved hjelp av regelmessig og oppriktig bønn.

Mitt vitnesbyrd begynte igjen å bli noe jeg kunne støtte meg til. Min tvil svant hen på grunn av de nye vitnesbyrdene jeg hadde mottatt om det gjengitte evangelium. Jeg oppdaget at jeg bekymret meg mindre fordi jeg stolte mer på Gud. Jeg følte frykten og fortvilelsen forlate meg. Jeg mistet også interessen for tidsødende aktiviteter og la merke til at jeg var blitt mer generøs og vennlig mot andre.

Da jeg fulgte stavsresidentens råd, var Gud i stand til å forandre meg. Jeg ble helbredet og gjenopprettet av Mesteren selv fordi jeg begynte å nyte hans ord. ■

Matt Maxwell, Utah i USA

Jeg var bare 11 år gammel, men sannhetene de underviste, gjorde også inntrykk på meg – og på mor og bestemor. Som følge av dette ble vi døpt noen måneder senere, i september 1995.

Frøene av tro som misjonærene hadde sådd i vårt hjerte, fikk snart næring i form av sosialt samvær med venner i kirken, ytterligere undervisning i evangeliet og gode opplevelser med sterke ledere i Kirken. På grunn av den varme velkomsten vi fikk, falt våre frø av tro “i god jord. Det vokste opp og bar frukt, hundre foll” (Lukas 8:8).

Fruktene av vår tro som vi nyter i dag – nesten 25 år senere – er blant annet en urokkelig plikt troskap overfor Jesu Kristi gjengitte evangelium, tempelets velsignelser og et godt og lykkelig liv med en ny generasjon familiemedlemmer forenet for all evighet.

Vi vil alltid være takknemlige for to trofaste misjonærer som satte et inspirert løfte på prøve. ■

Yamila Caminos, Buenos Aires i Argentina

Fra frykt til nytelse

Jeg har vært aktiv i Kirken hele mitt liv. Jeg har vært på heltidsmisjon, giftet meg i tempelet og bidratt til å oppdra fire fantastiske døtre. Men etter hvert som årene gikk, la jeg imidlertid merke til at noen av vennene mine hadde

gitt avkall på sitt medlemskap i Kirken. Noen familiemedlemmer brukte sosiale medier til å stille spørsmål ved og kritisere Kirkens ledere. Og jeg begynte selv å tvile på Kirken for første gang i mitt liv. Min tvil fikk meg til å frykte fremtiden. Til tider følte jeg meg overveldet av håpløshet.

I denne vanskelige tiden tvang jeg meg selv til å delta på stavskonferansen. Da min stavsresident talte, sa han: “Hvis vi skal overleve den vanskelige tiden foran oss, må vi gå fra å nyte Guds ord av og til, til å nyte det ofte og innstendig. Vi må gjøre regelmessig og konsentrert skriftstudium til en prioritet i vårt liv. Hvis vi gjør det, lover jeg at vi ikke vil frykte.”

Ordet “frykte” vekket min interesse. Jeg innså at jeg hadde begynt å ta lett på mitt studium av evangeliet. Som følge av dette grep frykten tak i meg. Jeg bestemte meg for å sette stavsresidentens råd på prøve.

Jeg dro hjem og laget meg en plass til å studere evangeliet. I hjørnet av et rom satte jeg et lite skrivebord med en

Vi hadde arbeidet hardt hele dagen. Vi var sultne. Kanskje det at vi fant pengene var en velsignelse for vår tjeneste.

Men jeg er sulten!

En regnfull dag på min misjon i Colombia, var det en time til jeg og min ledsager måtte være hjemme. Vi var sultne og slitne av å gå hele dagen. Vi hadde ikke funnet noen å undervise.

Vi hadde heller ingen penger med oss, og vi hadde ikke handlet mat. Vi visste at vi ville komme hjem og ikke ha noe å spise. Jeg prøvde å skyve fra meg disse negative tankene og fokusere på arbeidet.

“Se hva jeg fant!” utbrøt plutselig ledsageren min.

Hun hadde funnet litt penger på bakken. På ansiktsuttrykket hennes skjønte jeg at hun tenkte det samme som jeg. Vi kunne kjøpe noe å spise!

Men etter en stund sa ledsageren min: “Nei, disse pengene er ikke våre!”

“Men jeg er sulten!” tenkte jeg.

“Uansett hvem de tilhører, så vil vi

aldri finne vedkommende på denne tiden av døgnet,” sa jeg.

Hun foreslo at vi skulle be. Jeg visste at det var riktig, men en del av meg syntes det var galskap. Vi hadde arbeidet hardt hele dagen. Vi var sultne. Kanskje det at vi fant pengene var en velsignelse for vår tjeneste.

Så kom jeg til å tenke på mor. Da jeg var ung, lærte hun mine søstre og meg at vi alltid skulle være ærlige. Hun var et eksempel for oss, og ba om at vi måtte ha mot til å være ærlige. Jeg visste at hvis hun hadde vært der, ville hun ha blitt lei seg hvis jeg ikke tok det rette valget.

Så vi ba. Vi ba vår himmelske Fader hjelpe oss å finne eieren. Noen minutter senere kom det en ung mann som lette etter noe. Han hadde tårer i øynene og virket opprørt. Min ledsager og jeg gikk

bort til ham og fant ut at vi hadde det han lette etter.

Vi ga ham pengene hans, og han takket oss gjentatte ganger. Han sa at han trengte dem til å betale for studiene. Uten dem ville han ha mistet studie-plassen. Jeg fikk tårer i øynene, og jeg omvendte meg fra mitt tidligere ønske om å bruke pengene. Vi fikk kontakt-opplysningene hans, og vi fikk anledning til å undervise ham og fem andre. Den kvelden takket jeg min ledsager for hennes gode eksempel.

Jeg vet at Gud velsigner oss når vi er ærlige. Vi hadde ikke noe å spise den kvelden, men jeg husker ikke at jeg var sulten da jeg la meg. Å finne pengene var en velsignelse, tross alt. ■

Isadora Marques Garcia, São Paulo i Brasil

Oljefyren gikk på tro

Da min mann Mark og jeg bodde sammen med våre fem små barn på østkysten av USA, bodde vi i et hus med oljefyr. For å sjekke oljenivået stakk vi en peilepinne ned i tanken. Og hvis oljenivået var lavt, ringte vi fyringsoljeselskapet og ba dem fylle tanken.

En uvanlig kald januar måned hadde vi økonomiske problemer. Jeg tok meg til og med en kveldsjobb på en restaurant for å spe på inntekten, men det var likevel vanskelig å få endene til møtes. Til slutt måtte vi velge om vi ville betale tiende eller betale for oppvarming av huset. Vi peilet oljen, og nivået var på fem centimeter. Det ville bare holde en dag eller to. Vi bestemte oss imidlertid for å sette vår lit til Herren og betale vår tiende.

Dagen etter peilet Mark igjen oljenivået. Det var fortsatt på fem centimeter. Mark peilet det igjen neste dag, og det var fortsatt på fem centimeter. Varmen gikk på, men oljenivået gikk ikke ned. De neste to dagene holdt oljenivået seg på fem centimeter. Jeg husker at jeg gråt gledestårer om kvelden da jeg

hørte varmen slå seg på. Ovnene gikk ikke lenger på olje, men på tro.

Jeg følte meg som enken som ga mat til profeten Elia, og oppdaget at “melkrukken [ikke ble] tom, og oljekrukken [ikke manglet] olje” (1 Kongebok 17:16). Da lønningdagen endelig kom, peilet Mark igjen oljenivået. Denne gangen var det på 2,5 centimeter. Nå begynte oljenivået å gå ned, men vi hadde penger til å fylle tanken.

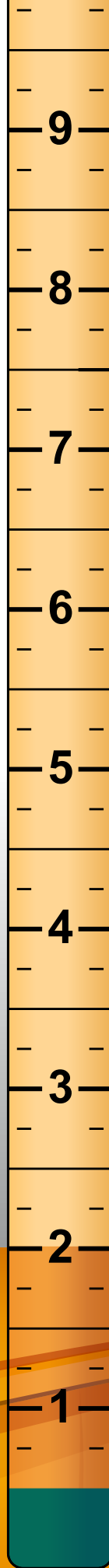
Familien vår hadde satt Herrens løfte i Malaki 3:10 på prøve: “Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det finnes mat i mitt hus. Prøv meg på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål!”

Jeg oppfordrer alle som tviler på velsignelsene ved å betale tiende, til å følge Herrens oppfordring om å “prøve ham på denne måten”. Å betale tiende åpner himmelens sluser, og ved lydighet og trofasthet mot Herrens lover og bud blir vi velsignet på mange måter.

Familien vil aldri glemme da oljefyren gikk på tro istedenfor olje. ■

Lois Mansius, Texas i USA

*V*i peilet fyringsoljen, og nivået var på fem centimeter. Det ville bare holde en dag eller to.

Lær å flå et stinkdyr

Hver gang jeg tenker på selvhjulpenhet, kommer jeg på noe min misjonspresident sa en gang: "Flå dine egne stinkdyr." Ja, det er et underlig utsagn, men det er mye sant i at **det er vanskelige ting i vårt liv** som vi ikke kan be andre takle for oss.

Hvordan kan vi "flå våre egne stinkdyr" med hensyn til følelsesmessig selvhjulpenhet? Hvordan kan vi håndtere skuffelser og **lære å takle alle våre følelser?**

Heldigvis behøver vi ikke famle i mørket – det finnes rikelig med ressurser. Vi kan finne noen av disse i "14 måter å få din følelsesmessige helse tilbake på rett spor". Men enda viktigere er det at **vi kan forenkle livet** når vi holder budene (se side 44).

Å lære å forholde oss til alt livet har å by på, er en prosess. Følelsesmessig selvhjulpenhet betyr ikke at vi alltid vil føle oss slik vi ønsker. Det betyr at vi, ved Jesu Kristi nåde og vår egen innsats **vil være i stand til å håndtere følelser på sunne og produktive måter**. President M. Russell Ballard gir oss noen praktiske råd for å oppnå denne balansen (se side 48).

Når vi **prøver å oppnå følelsesmessig selvhjulpenhet**, kan vi føle oss som en svak, liten spurv (se side 46), men når vi gjør en innsats og samarbeider med vår himmelske Fader, kan vi være sikre på at vi en dag vil "[løfte] vingene som ørner" (Jesaja 40: 31), noe som er en elegant måte å si at vi vil ha styrke til å flå våre egne stinkdyr.

De beste ønsker,

FORTELL DIN HISTORIE

Har du en fantastisk historie å dele? Eller vil du se artikler om bestemte emner? I så fall ønsker vi å høre fra deg! Send oss dine artikler eller tilbakemeldinger på liahona.lds.org.

UNGE VOKSNE

I DENNE DELEN

- 44 **Evangeliet: En snarvei til evig liv**
Av Lori Fuller
- 46 **Lær meg å fly: Oppnå følelsesmessig selvhjelpenhet på Herrens måte**
Av Valerie Durrant
- 48 **8 forslag for å balansere livets krav**
Av president M. Russell Ballard

BARE PÅ INTERNETT

Finn en psykolog som er riktig for deg
Av Kevin Theriot

14 måter å få din følelsesmessige helse tilbake på rett spor
Av Heather J. Johnson

Hvorfor jeg ikke er redd for psykologbehandling lenger
Av Dave Claræke

BESTE RÅD ...

Unge voksne deler de beste rådene de noensinne har fått om å ta vare på sin følelsesmessige og psykiske helse:

“Ta deg tid til å trene, klare tankene og kvitte deg med alle giftige tanker og følelser du måtte ha.”
– Brianna Forrester, Washington i USA

“Ikke vær redd for å gå til en terapeut. Med den rette kombinasjonen av åndelig og profesjonell behandling har jeg blitt i stand til å leve livet, og jeg venter nå på mitt misjonskall slik at jeg kan tjene Herren.”

– Nate Seal, Utah i USA

“Vis måtehold i alle gode ting samtidig som du lar Kristus stå sentralt i ditt liv.”

– Nan Crews, Louisiana i USA

“Husk å få nok søvn. Det høres snodig ut, men det er faktisk kjempeviktig!”

– Sydney Smith, California i USA

Hva er det beste rådet du noensinne har fått om ikke å være for streng med deg selv? Send inn svaret ditt på liahona.lds.org innen 31. januar 2019.

Lori Fuller er redaktør for barnesidene *Vennen*. Hun liker å finne nye band, høre på nyhetene på radio og tilberede mat fra hele verden. Noen ganger skriver hun ting.

Valerie Durrant er fra California i USA og har vært gift med sin mann Ryan i fire år. Hun ble nylig mor til en liten gutt. Hun liker yoga, maling, lesing og fotturer.

Heather J. Johnson er skribent og redaktør. Hun er glad i å stå på vannski og oppleve vinteventyr i fjellet. Hun liker britisk litteratur og anbefaler folkelig språk i dagligdagse samtaler.

Dave Clarke liker å tilbringe tid sammen med sin hustru og datter. Når han ikke knuser tall som regnskapsfører, tilbringer han mye tid utendørs, og liker å løpe, sykle eller å se på basketball.

MER TIL DEG

Ta en titt på “YA Weekly” under Unge voksne på Gospel Library-appen, hvor du finner nytt digitalt innhold hver uke, og følg oss på [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) for å finne bonusinnhold og artikler som bare finnes på Internett.

EVANGELIET

En snarvei til evig liv

Av Lori Fuller

Kirkens tidsskrifter

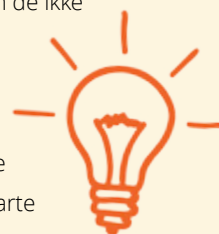
Har du noen gang tenkt på hvordan livet blir så mye lettere når du holder budene?

Forrige måned snakket noen venner og jeg om hvordan uken hadde gått. Én venn fortalte at han måtte påta seg byrden av sin mors rehabilitering for alkoholisme. Han var bare litt yngre enn meg, og det lød som en forferdelig ansvarsoppgave.

Senere den kvelden kom samtalen inn på hvor dyrt det er å røyke og at noen vi kjente, hadde røyket en pakke sigaretter om dagen. (Bare regn etter. Det blir mye penger!) Hun prøvde å slutte og hadde abstinenssymptomer. Men sønnen hennes var veldig glad for at hun ville slutte. Faren hans døde av en stoffoverdose, noe som gjorde ethvert rusmisbruk desto mer skremmende for denne gutten.

Samtalen sluttet med kaffe – hvor mye folk drakk hver morgen (og ettermiddag og noen ganger kveld), og at de savnet lattene sine nå som de ikke hadde råd til dem hver dag.

Mens jeg kjørte hjem og tenkte på alle disse samtalen, slo denne tanken meg: "Visdomsordet er egentlig tidenes største livssnarvei." (Hvis du ikke vet det, er en "livssnarvei" en måte å gjøre livet bedre, leve mer effektivt osv. En eller annen på Internett forklarte

at en livssnarvei er det som tidligere var kjent som "en god idé.") Det er som om Gud sa: "Her er en måte å spare penger, hjelpe deg å holde deg frisk, beskytte dine barn og unngå virkelig vanskelige følelsesmessige byrder, herunder din egen og andres avhengighet." Det er nesten som om Gud forutså alle problemene vi ville komme ut for, og ga oss en måte å unngå halvparten av dem ...

Med alle Guds bud er det slik at vi kan velge å følge dem eller ignorere dem. Men da jeg tenkte på Visdomsordet som et knippe retningslinjer fra Gud som både forutser og beskytter oss mot så mange utfordringer, tenkte jeg: "Hva om det er slik alle Guds bud fungerer?" Hva om en kjærlig himmelsk Fader, som har opplevd dette livet og dets utfordringer, har gitt oss et instruksjonshefte for å hjelpe oss å navigere så smertefritt som mulig gjennom verden? Og hva om han ga det til oss fordi han elsker oss og ønsker å beskytte oss?

Ønsker du å være tilfreds med det du har, å være lykkelig og takknemlig? "Du skal ikke begjære din nestes hus" (2 Mosebok 20:17).

Vil du unngå skyldfølelse, fengsling og lammende kausjoner og rettsavgifter? Vil du beholde folks tillit og respekt – og jobben din? "Du skal ikke stjele" (2 Mosebok 20:15).

Vil du holde deg nær til Gud slik at han kan lede og veilede deg og hjelpe deg å bære dine byrder? "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand" (Matteus 22:37).

Listen er lang. Hvert eneste bud kan beskytte oss mot hjertesorg, gjøre livet lettere, holde oss unna vanskeligheter, eller rett og slett hjelpe oss å finne fred. Og dette for en svært lav personlig pris og få ulemper. (Og ingen skjulte avgifter!)

Jeg ønsker absolutt ikke å begrense Guds bud til bare retningslinjer eller nyttige livssnarveier. De er mye større enn som så. Men

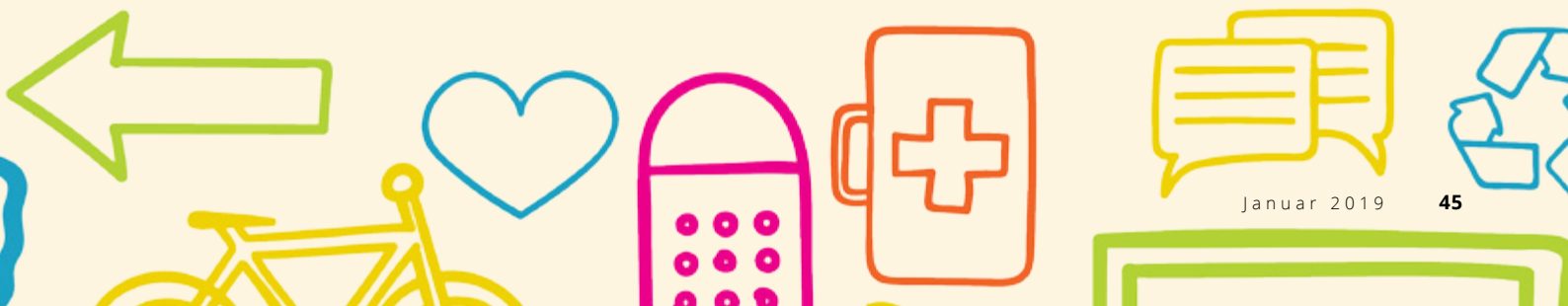
de er også virkelig så enkle. Vår himmelske Fader kan ikke beskytte oss mot alt. Men som en kjærlig far ønsker han å forberede oss og beskytte oss mot prisen for våre valg – ved å veilede oss til å ta bedre valg.

Naturligvis kan vonde ting skje selv om vi holder budene. Så hvorfor bry oss med det?

Fordi vi aldri vet hva vi *blir* beskyttet mot på grunn av vår lydighet. Fordi det bidrar til å frigjøre oss fra et liv med selv-forskyldte sår. Fordi lydighet hjelper oss å holde oss nær Gud. Fordi det setter oss i stand til å omvende oss når vi velger feil. Fordi vi stoler på at Gud vet hvordan han kan velsigne og beskytte oss.

Listen er lang. Den er så mye lenger enn en listen over grunner til *ikke* å holde budene.

På godt og vondt lar Gud meg velge hvor lydig jeg ønsker å være. *Jeg* kan velge hvor mye jeg vil åpne meg for velsignelsene han har for meg. Hvorfor holde budene? Fordi jeg ønsker at livet mitt skal være vidåpent for den hjelp Gud prøver å gi meg. ■

Vi må stole på vår himmelske Fader og Jesus Kristus og gjøre en innsats selv, når vi jobber mot å være følelsesmessig selvhjulpne.

Lær meg å fly

Oppnå følelsesmessig selvhjulpenhet på Herrens måte

Av Valerie Durrant

Når vi tenker på en fugleunge som skal lære å fly, ser vi ofte for oss et siste heroisk forsøk: Den lille tumler ut av redet, sprer vingene og sver over himmelen. Men før den endelig lyktes, var det sannsynligvis mange mislykkede forsøk som endte med at fuglen ikke svedde over himmelen, men snarere styrtet i bakken.

I likhet med en fugl som lærer å fly, kan vi også falle om og om igjen når vi prøver å oppnå følelsesmessig selvhjulpenhet på egenhånd. Men hvis vi vender oss til Herren for å få hjelp og gjør den nødvendige innsats, kan vi lære å være standhaftige når livet ikke går helt som planlagt, og å stole på ham når prøvelsene blir for tunge for oss å bære på egenhånd.

Lær å fly

Hvis det å lære å fly er en smertefull prosess, hvorfor skulle en fugl noensinne forlate redet i det hele tatt? På grunn av moren. Den første delen av ungenes liv kommer moren til redet med maten deres. Men etter hvert begynner hun å legge mat utenfor redet, slik at ungene blir nødt til å forlate trivselssonen for å få næring.

Det er den samme prosessen vi gjennomgår når vi lærer å bli følelsesmessig selvhjulpne – men det forventes ikke at vi skal kunne fly helt på egenhånd ennå.

Slik mammafuglen lar ungene sine falle ut av redet, lar vår himmelske Fader oss gjennomgå prøvelser og erfaringer som kan være smertefulle, frustrerende og nedslående. Frelsesplanen hans er utformet for å hjelpe oss å bli ham lik, så enhver utfordring vi står overfor, kan være en anledning til å lære og vokse. I likhet med mammafuglen gir vår himmelske Fader oss fortsatt trøst og veiledning,

for det er bare med hans hjelp at vi kan oppnå og opprettholde vår følelsesmessige og psykiske helse.

Vi må flakse med våre egne vinger

Selv om vår himmelske Fader er vår partner, skulle vi ikke forvente at han skal gjøre alt for oss. Han ønsker at vi bruker vår handlefrihet og ressursene han har gitt oss, på vår vei mot følelsesmessig selvhjulpenhet.

Når vi for eksempel opplever hjertesorg, sinne eller tap, ønsker han at vi skal søke råd hos ham, men vi skulle ikke gi oss med det – vi må gjøre vårt beste for å følge tilskyndelsene han gir oss, holde budene, dra til tempelet for å søke fred, lindring og svar, være oppmerksomme på profetiske råd og stole på hans plan for oss.

Vår himmelske Fader har gitt oss mange hjelpemidler til å oppnå følelsesmessig selvhjulpenhet, men hvis vi har gjort alt vi kan og likevel føler oss fastlåst eller sliter med vår psykiske helse, kan det være

behov for andre ressurser. Det er utvilsomt tider da du kanskje må henvende deg til en fagperson innen psykisk helse eller rådføre deg med biskopen for å få ytterligere veiledning for å komme videre.

Vær imidlertid oppmerksom på at hvis vi ber om råd fra andre hver gang vi støter på en veisperring, kan vi miste uvurderlige muligheter til å lære og vokse på egenhånd. Vi må alltid gjøre en tilstrekkelig egeninnsats for å komme videre.

Følg Herrens mønster

I Lære og pakter kapittel 9 blir Oliver Cowdery refset fordi han har forsøkt å oversette platene med Mormons bok selv om han ikke “tenkte mer på det enn å adspørre [Gud]” (vers 7). Han blir så forment til å “tenke det ut i [sitt] sinn”, trekke sin egen konklusjon og så “adspørre [Gud] om det er riktig” (vers 8).

Når vi følger dette mønsteret, forlater og ber ikke vår himmelske Fader oss om

å stole fullstendig på våre egne evner og tanker idet vi prøver å ivareta vår psykiske helse. Han gir oss anledning til å lære å utøve vår handlefrihet. Å søke svar på våre spørsmål og finne løsninger på våre problemer med hans hjelp er det som vil hjelpe oss til slutt å bli som ham. Når vi vet dette, kan vi be ham vise oss hvordan vi kan bli mer balansert følelsesmessig istedenfor bare å be ham om å gjøre oss bedre.

Når vi om og om igjen utøver vår handlefrihet på denne måten hver gang vår følelsesmessige velvære blir satt på prøve, blir vi langsomt bedre og tryggere. Selv om vi ikke behøver å mestre flyging ennå, kan vi være trygge på at han er med oss hele veien, og fryde oss over at han hjelper oss å bli bedre litt etter litt. Hver dag er det en ny mulighet til å nå nye høyder – noe som forbereder oss til den dagen da vi vil være i stand til å fly på egenhånd. ■

Artikkelforfatteren bor i California i USA.

**President
M. Russell
Ballard**

Fungerende
president for
De tolv apost-
lers quorum

Jeg har noen forslag som jeg tror kan være av verdi for de av dere som er opptatt med å skape en balanse mellom livets krav.

8 FORSLAG FOR Å balansere livets krav

1. **For det første, tenk på ditt liv og sett opp en prioriteringsliste.** Finn en fast, rolig stund til å tenke grundig på hvor du skal og hva du vil trenge for å komme dit. Jesus, vårt forbilde, "drog seg [ofte] tilbake til øde steder og var der i bønn" (Lukas 5:16). Vi trenger fra tid til annen å gjøre det samme for å fornye oss selv åndelig slik Frelseren gjorde. Skriv ned de gjøremål du gjerne vil fullføre hver dag. Ha først og fremst i tankene de hellige pakter du har inngått med Herren når du skriver din daglige timeplan.
2. **For det annet, sett deg kortsiktige mål du kan nå.** Sett deg mål som er godt balanserte – ikke for mange og ikke for få, ikke for høye og ikke for lave. Skriv opp dine oppnåelige mål, og arbeid på dem alt etter hvor viktige de er. Be om guddommelig veiledning når du setter deg mål.
3. **For det tredje, kontroller dine reelle behov gjennom klok budsjettering, og mål dem nøye mot dine mange ønsker i livet.** Altfor mange enkeltpersoner og familier har satt seg i altfor stor gjeld. Vær forsiktig med de mange forlokkende tilbudene om å låne penger. Det er mye lettere å låne pengene enn det er å betale tilbake. Det finnes ingen snarveier til økonomisk trygghet. Vi vil aldri oppnå balanse i vårt liv dersom vi ikke har fast kontroll over vår økonomi.

Husk alltid å betale full tiende.

4. *For det fjerde, hold deg nær til din ektefelle, dine barn, slektninger og venner.* De vil hjelpe deg å skape balanse i ditt liv. Bygg opp forholdet til familie og venner ved hjelp av åpen og ærlig kommunikasjon.

Et godt ekteskap og et godt familieforhold kan opprettholdes ved mild, kjærlig, omtentksom kommunikasjon. Husk at et blick, et vink, et nikk eller en berøring ofte kan si mer enn ord. Humorig sans og evne til å lytte er også viktige bestanddeler ved god kommunikasjon.

5. *For det femte, studer Skriftene.* De er en av de beste kildene vi har til å holde kontakt med Herrens ånd. En av de innfallsvinklene jeg har benyttet for å kunne vite med sikkerhet at Jesus er vår Frelser, er å studere Skriftene. President Russell M. Nelson har bedt Kirkens medlemmer be og studere Mormons bok hver dag.

6. *For det sjette, vi må sette av tid på kalenderen vår til tilstrekkelig hvile, mosjon og avkobling* hvis vi skal kunne glede oss over et sunt og balansert liv. Et godt fysisk ytre styrker vår selvaktelse og selvspekt.

7. *For det syvende, ha ukentlig familiens hjemmeaften.* Vi må ikke miste denne spesielle anledningen til å "lære hverandre rikets lære" (L&p 88:77), som vil lede familier til evig liv.

Satan arbeider alltid for å ødelegge vårt vitnesbyrd, men han har ikke kraft til å friste eller forstyrre oss i større grad enn vi har styrke til å motstå, når vi studerer evangeliet og etterlever dets bud.

8. *Mitt siste forslag er å be ofte.* Du kan ta de riktige avgjørelsene hver dag hvis du ber ofte og oppriktig. Når jeg er på åndelig bølgelengde, merker jeg at det er så mye lettere å finne balanse i alt jeg gjør.

Jeg innser at jeg også kunne føye andre forslag til disse. Men jeg tror at når vi retter oppmerksomheten mot noen få hovedmål, er vi bedre i stand til å møte de mange krav som livet stiller. Husk at for mye av hva som helst kan skape ubalanse. Samtidig kan også for lite av det som er viktig, ha samme virkning. Kong Benjamin ga oss det råd "at alt dette gjøres i visdom og orden" (Mosiah 4:27).

Det hender ofte når vi mangler klare retningslinjer og mål at vi kaster bort tid

og energi og skaper ubalanse i vårt liv. Vårt hovedmål burde være å søke "udødelighet og evig liv" (Moses 1:39). Når dette er vårt mål, hvorfor ikke fjerne de tingene som krever og forbruker våre tanker, følelser og energi uten å bidra til reisen mot målet?

Bare gjør det beste du kan hver dag. Gjør det viktigste, og før du vet ordet av det, vil du bli fylt med åndelig forståelse som vil bekrefte for deg at din himmelske Fader elsker deg. Når du vet dette, vil livet bli målrettet og meningsfylt, og dette vil gjøre det lettere å skape balanse. ■

Fra en tale på generalkonferansen i april 1987.

I DENNE DELEN

Hva om jeg dro?

Da jeg først flyttet hit, var det bare to andre unge kvinner i min gren. Vi ble venner og jeg ble godt kjent med dem. Men de sluttet å gå i kirken.

En gang da jeg dro til tempelet, traff jeg misjonspresidenten. Jeg fortalte ham om mine venner og spurte hva jeg kunne gjøre for å hjelpe dem å komme tilbake til kirken. Han ba meg om å bli der jeg var, være sterk og be for dem.

Like etter dette traff jeg en av jentene, og jeg ble så glad for å treffe henne. Da jeg kom hjem den kvelden ba jeg og følte sterkt at jeg absolutt måtte stå akkurat der jeg var og fortsette å gå i kirken, fortsette å gå på Seminar og fortsette å være et eksempel for mine venner. Hva om jeg dro og aldri kom tilbake og en av vennene mine kom tilbake til kirken? Hvem skulle være vennen deres og hjelpe dem å komme tilbake?

Ting er lettere når vi gjør dem sammen.

Alyona,

Kharkiv Oblast, Ukraina

52 I likhet med Frelseren: Utvikling på fire viktige områder

Av Diane Thomas

56 En vektløfters veiledning i å stå urokkelig

Av Kuinini Manumua

58 GUFs tema 2019: "Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud"

Av Unge kvinners og Unge menns generalpresidentskaper

60 GUFs tema-sang 2019: Dersom vi elsker ham

Av Nik Day

64 Det siste ordet: Nadverden og å bli mer lik Kristus

Av eldste D. Todd Christofferson

I LIKHET MED FRELSEREN:

Utvikling på fire viktige områder

Vi vet ikke mye om hvordan Jesus Kristus vokste opp, men Lukas 2:52 gir oss et godt holdepunkt.

“Jeg skal gjøre ... hva?”
Jeg hadde lyttet. Det hadde jeg virkelig. Instruktøren hadde kontrollert selen min, hadde vist meg nøyaktig hvordan jeg skulle slippe tauet, og hadde til og med sett meg rett i øynene og sagt: “Jeg kommer IKKE til å la deg falle!”

Men i dette avgjørende øyeblikket sto jeg der og skalv og svettet mens jeg så over skulderen min og ned ... langt ned, og jeg visste at jeg måtte ta det første skrittet.

Utfor et stup.

Kanskje du ikke har vært i mine sko, klar til bokstavelig talt å trække utfor et stup i håp om at du er forberedt nok til å rappellere trygt ned. Men du har sannsynligvis vært der åndelig. Du vet, når du har studert Skriftene på egen hånd, og du har hørt lærere bære vitnesbyrd om sanne læresetninger og prinsipper. Du føler Ånden oppfordre deg til å handle på måter som vil hjelpe deg å bli mer lik Frelseren. Du gleder deg til å ta dette skrittet og vise Herren hvor engasjert du er for hans evangelium.

Men så tenker du: “Hvordan gjør jeg det?”

Og det som virket så opplagt og gjennomførbart for et øyeblikk siden, faller bort. Der står du på kanten av et åndelig stup, ikke sikker på om du har riktig utstyr eller forberedelse til å handle ifølge sannheten du har mottatt.

Å bli som Jesus Kristus: Hvordan gjør man det?

Begynn på begynnelsen

Frelseren innledet sitt jordiske liv på samme måte som du og jeg gjorde: som spedbarn. Og etter hvert begynte Jesus å vokse opp, akkurat som oss (se Lære og pakter 93:11–17). Han lærte å gå, snakke og le. Han lærte å arbeide, lese og komme overens med andre.

Måten Jesus “vokste opp” på, er faktisk nedtegnet i Lukas 2:52: “Og Jesus gikk fram i visdom og alder og i velvilje hos Gud og mennesker.”

Hvis vi ønsker å bli mer lik Frelseren, kan vi følge hans eksempel.

Så la oss se på dette mønsteret, og se selv hvordan det *er* mulig å bli som Jesus Kristus!

Der står du på kanten av et åndelig stup, ikke sikker på om du har riktig utstyr eller forberedelse til å handle ifølge sannheten du har mottatt.

“Gå frem i visdom”

Gud skapte vårt sinn med en fantastisk evne til å evaluere, bearbeide og anvende kunnskap. Fakta, tall, ferdigheter og fremgangsmåter – mengden informasjon vi kan samle, er nesten ubegrenset!

Men i likhet med Frelseren prøver vi å gå frem i *visdom*, ikke bare informasjon. Visdom er å være i stand til å bruke informasjonen riktig, forstå våre valg og ta gode avgjørelser.

“Riktig bruk av kunnskap utgjør visdom,” sa eldste James E.

Talmage (1862–1933) i De tolv apostlers quorum.¹ Han forklarte også hvordan Frelseren tilegnet seg visdom: “Han sanket kunnskap gjennom studium og tilegnet seg visdom gjennom bønn, ettertanke og streben.”² Alma underviste sin sønn Helaman, “Min sønn, husk å lære *visdom* i din ungdom, ja, lær i din ungdom å holde Guds bud” (Alma 37:35; uthevelse tilføyd). Tenk på det: Tro, studium og lydighet forbedrer vår evne til å tilegne oss kunnskap og vokse i visdom!

VISDOM

Hvordan kan du anvende prinsippene for tro og lydighet for å vokse i visdom?

Hvordan kan det å vokse i visdom hjelpe deg bli mer lik Frelseren?

LÆR MER:

Se 2 Nephi 9:28–29; Lære og pakter 130:18–19.

“Gå frem i alder”

Nephi var stor og sterk. Han var det Skriftene kaller “stor av vekst” (1 Nephi 2:16). Det er ikke jeg. Nephis fysikk var beregnet til å utføre helt andre aktiviteter enn min fysikk fordi Herren hadde andre oppgaver til Nephi. Nephi måtte bygge et skip, finne mat til sin familie og hjelpe dem å reise gjennom villmarken.

Vårt fysiske legeme har det vi trenger for å leve i og glede oss over jordelivet.

ALDER

Hvilken sammenheng er det mellom å ta vare på din fysiske kropp og å ta vare på din ånd? Hva vil du forandre eller forbedre med hensyn til hvordan du tar vare på kroppen din?

LÆR MER:

Les generalkonferansetalen “Gud være lovet” av president Russell M. Nelson.

På grunn av Guds guddommelige plan vokser et nyfødt barn i alder og størrelse over tid. Vi trenger ikke å utvikle flere organer eller lemmer etter hvert som vi blir eldre – disse elementene er allerede skapt som en del av vårt legeme. Det kreves ingen ytterligere montering! Men for at vi skal kunne tjene Gud og andre rundt oss, må vi ta vare på kroppens helse.

Vår fysiske kropp er det fullkomne utformede tempel, eller hus, for vår ånd (se 1 Korinterbrev 3:16–17; 6:19–20). President Russell M. Nelson har sagt: “Ditt legeme, uansett naturlige gaver, er et av Guds storslagne skaperverk. Det er et jordisk tabernakel – et tempel for din ånd.”³

Kroppen kan oppleve alvorlige fysiske utfordringer, funksjonshemninger og smerter fordi vi har en jordisk erfaring, men vår himmelske Fader utformet kroppen fullkomment for å kunne oppnå våre muligheter i livet.

“Gå frem i velvilje hos Gud”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum har sagt at “den første og største sannhet i all evighet er at Gud elsker oss av hele *sitt* hjerte, og av all makt, sinn og styrke”.⁴

Gud elsker *deg*. Selv når du har en dårlig dag, elsker han *deg* – med alle dine styrker, svakheter, spørsmål og håp. Hvordan kan du så “gå frem i velvilje hos Gud”? Du viser ham at du elsker ham tilbake!

Jesus sa en gang til disiplene sine: “Der- som dere elsker meg, da holder dere mine bud” (Johannes 14:15). Din lydighet viser din kjærlighet til Gud. Din villige lydighet i små, daglige aktiviteter kan forberede deg til å respondere, når invitasjoner fra ham kommer i fremtiden, og utrette enda større ting.

VELVILJE HOS GUD

Hvordan viste Frelseren at han elsket sin himmelske Fader? Hva lærer dette deg om Jesus? Hva kan du gjøre *i dag* som på en effektiv og rettferdig måte viser din kjærlighet til Gud?

LÆR MER:

Se Mosiah 2:22, 41.
“Når vi lærer mer om Jesus Kristus, utvikler vi større tro på ham, og vi ønsker naturlig å følge hans eksempel.”

Jean B. Bingham, “Så din glede kan bli fullkommen”,
Liahona, nov. 2017, 87.

Gå frem i velvilje hos mennesker

Overraskelse! Å ha flest følgere på sosiale medier betyr *ikke* at du har “velvilje hos mennesker”.

Jesus viste en annen måte å påvirke andre på – og hvem han tillot å påvirke seg. Han “gikk omkring og gjorde vel ... fordi Gud var med ham” (Apostlenes gjerninger 10:38).

President Henry B. Eyring, annenrådgiver i Det første presidentskap, sa en gang:

VELVILJE HOS MENNESKER

Hvordan kan du være en bedre venn for menneskene rundt deg?
Hvordan kan det å følge Frelserens eksempel ved å “gå omkring og gjøre godt” styrke din gode innflytelse på andre?

LÆR MER:

Vær en venn slik Ammon var for kong Lamoni. Se Alma 17:19-18:41.

“Jeg kan ennå huske som om det var i dag, venner som for lenge siden påvirket mitt liv til det gode. De er borte nå, men minnet om deres kjærlighet, eksempel, tro og vitnesbyrd virker fremdeles oppløftende på meg.”⁵

Du kan øke din innflytelse ved å være en venn som påvirker andres liv til det bedre! *Til styrke for ungdom* lærer deg hvordan: “Vis ekte interesse for andre, smil og la dem forstå at du bryr deg om dem. Behandle alle med vennlighet og respekt, og avstå fra å dømme og kritisere dem du er sammen med ... Gå spesielt inn for å være venn for noen som er sjenerte eller ensomme, har spesielle behov eller ikke føler seg inkludert.”⁶

Tenk på dem du oppriktig beundrer og respekterer – de som du har *velvilje* for. Hvilke egenskaper har de utviklet som minner deg om Jesus Kristus? For uansett hvor gode våre venner måtte være, er vår aller beste venn Jesus Kristus, og det er hans eksempel vi ønsker å følge!

Alt henger sammen

“Og Jesus gikk fram i visdom og alder og i velvilje hos Gud og mennesker” (Lukas 2:52). Når du følger Frelserens mønster for vekst, vil du oppdage at elementene virker fullkomment sammen, og du *vil* bli mer lik ham. Ditt sinn, din kropp og din ånd vil tjene deg til det gode, og du vil kunne være til velsignelse for mange andre og “tjen[e] [Gud] av hele [ditt] hjerte, og av all makt, sinn og styrke”. (Lære og pakter 4:2). ■

NOTER

1. James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12. utg. (1924), 90.
2. James E. Talmage, *Jesus Kristus* (1916), 59.
3. Russell M. Nelson, “Vi er Guds barn”, *Liahona*, jan. 1999, 103.
4. Jeffrey R. Holland, “I morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere”, *Liahona*, mai 2016, 129.
5. Henry B. Eyring, “Sanne venner”, *Liahona*, juli 2002, 32.
6. Til styrke for ungdom (hefte, 2011), 16.

Av Kuinini Manumua

I mitt første år på videregående skole spurte vektløftingstreneren meg om jeg ville begynne med vektløfting.

“Hmm ... nei takk,” sa jeg. “Ikke min greie.”

Men han fortsatte å spørre. I flere uker.

Til slutt prøvde jeg det. Han hadde rett: Jeg likte virkelig vektløfting. Det var absolutt underlig i begynnelsen. Kroppen min hadde aldri gjort noe slikt før. Men jeg ble glad i følelsen jeg fikk når jeg trente. Jeg likte også lagkameratene og konkurransen. Og jeg begynte å gjøre det veldig bra!

Nå er vektløfting en stor del av livet mitt. Jeg trener hver dag i minst to eller tre timer på knebøy, rykk og støt. (Og hvis du ikke vet hva noen av disse tingene er, ta det med ro – det gjorde ikke jeg heller!)

I likhet med mange ting krever vektløfting tid og tålmodighet, og noen ganger kan det være vanskelig. Heldigvis er familien min alltid der og oppmuntrer

EN VEKTLØFTERS
VEILEDNING I Å

STÅ

meg, også når jeg klager over hvor sår jeg er (og det skjer ofte). Far har alltid isomslag og oppmuntrende ord til meg når jeg kommer hjem fra trening. Og mor ofrer alltid slik at jeg kan dra på konkurranser.

For noen år siden dro jeg til en slik konkurranse i Philadelphia i Pennsylvania, USA. Jeg gledet meg til å konkurrere mot vektløftere fra hele landet, men jeg var litt bekymret for å være så langt borte fra familien. For å gjøre det lettere lovet mor å sende meg skriftsteder og omtenk-somme budskap på SMS hver dag.

Kvelden før konkurransen arrangerte noen ungdommer en fest. Jeg tenkte det ville være kult å gå, så romvenninnen min og jeg dro for å ta en titt. Jeg skjønnte imidlertid med en gang at det ikke var min form for fest. Det var tenåringer som drakk, røykte, brukte stygt språk og danset upassende. Jeg visste at jeg ikke burde være der, men jeg var bekymret for hva romvenninnen min ville tro. Eller hva de andre konkurrentene ville tro.

Men så slo en tanke meg:

“Stå på hellige steder.”

Det var fra mitt favorittskriftsted, og et som mor hadde sendt meg samme morgen: Lære og pakter 87:8: “Derfor, stå på hellige steder og vær urokkelige inntil Herrens dag kommer, for se, den kommer hastig, sier Herren. Amen.”

Jeg vet ikke hvorfor mor sendte meg det skriftstedet den dagen, men det er et skriftsted jeg har elsket hele livet. Jeg har kunnet det utenat siden jeg var åtte, og om og om igjen har det minnet meg om å ha mot, være lydige og stå for det jeg tror på.

“Stå på hellige steder.”

“Jeg drar,” sa jeg til romvenninnen min. Jeg forklarte om skriftstedet som mor hadde sendt meg den morgenen. “Dette er ikke et sted jeg burde stå.”

Romvenninnen min sa at hun ikke hadde lyst til å være der heller. Hun var også utilpass, men hadde ikke ønsket å forlate stedet alene og bli sett på som en taper. Hun takket meg for at jeg hadde sagt ifra, og så dro vi.

Neste morgen fant vi ut at kort tid etter at vi dro, hadde ungdommene som var på festen, blitt oppdaget og ute-stengt fra konkurransen for alkohol- og narkotikabruk.

Hvis jeg ikke hadde blitt tilskyndet til å huske mors vers, kunne jeg også ha blitt diskvalifisert fra konkurransen. Jeg endte opp med å komme på førsteplass, så jeg er virkelig takknemlig for at jeg fikk anledning til å konkurrere. (Jeg tror jeg takker mor hver eneste dag for at hun sendte meg tekstmeldinger.)

Å vinne en vektløftingskonkurranse er en ganske tydelig og umiddelbar velsignelse av å holde budene. Men Lære og pakter 87:8 lyder ikke: “Stå på hellige steder slik at dere kan vinne vektløftingskonkurranser.” Og Johannes 14:15 lyder ikke: “Dersom dere vil ha umiddelbare velsignelser, da holder dere mine bud.” Herren velsigner oss fordi han elsker oss. Og vi prøver å være hellige og lydige fordi vi stoler på og elsker Herren. ■
Artikkelforfatteren bor i California i USA.

UROKKELIG

DER SOM DERE ELSKER MEG, DA HOLDER DERE MINE BUD

JOHANNES 14:15

Unge kvinners generalpresident søster Bonnie H. Cordon (i midten), søster Michelle D. Craig, første rådgiver (t.v.), og søster Becky Craven, annen rådgiver (t.h.).

Unge menns generalpresident Stephen W. Owen (i midten), bror Douglas D. Holmes, første rådgiver (t.v.), og bror M. Joseph Brough, annen rådgiver (t.h.).

DER SOM DERE ELSKER MEG

Av Unge kvinners presidentskap

Det årlige ungdomstemaet for 2019 er en oppfordring til handling – en personlig oppfordring fra vår Frelser. Er du fullstendig engasjert? Elsker du ham? Er du villig til å følge i hans fotspor?

Vår Frelser Jesus Kristus gjorde noe for oss som vi ikke hadde noen mulighet til å gjøre selv. Og hva ber han om til gjengjeld? Han ber oss om å holde hans bud, så vi kan bli velsignet med alltid å ha hans Ånd hos oss (se Moroni 4:3).

Budene er en kjærlighetsgave. Frelseren sa ganske enkelt: “Der som dere elsker meg, da holder dere mine bud”, men *hvorfor*? Fordi han er glad i DEG! Han vil at *du* skal være lykkelig. Han vil at *ditt* liv skal være fylt av glede og uendelige muligheter. Han vil at *du* skal være trygg og beskyttet mot verdens ondskap. Han ønsker å utøse velsignelser over *deg* som er så store “[at] det ikke skal være plass til å ta imot”

(3 Nephi 24:10). Han vil at *du* skal komme tilbake og bo hos ham igjen og få del i *alle* vår himmelsk Faders lovede velsignelser.

Husk alltid hvor høyt vår himmelske Fader elsker sine barn. Han har fullkommen kjærlighet til deg. Du kan vise din kjærlighet til ham ved å holde hans bud. Dine rettfærdige handlinger vil gi deg og dem rundt deg enorme velsignelser.

Vår profet, president Russell M. Nelson, har sagt: “Vi trenger deg sammen med oss i Herrens ungdomsbataljon. Det vil ikke bli det samme uten deg!” Han har oppfordret deg til å “skille deg ut [og være] annerledes enn verden” ved å etterleve normene i *Til styrke for ungdom* og ved å holde budene så du “ser ut som, høres ut som, oppfører deg som og kler deg som en sann Jesu Kristi disippel” (“Sions ungdom, kom nå alle” [verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018], 8, HopeOfIsrael.lds.org).

Når du gjør ditt beste for å adlyde Herren og hans profeter, vil Den hellige ånds kraft fylle deg med Guds kjærlighet og vitne for deg om din guddommelige identitet som en Guds sønn eller datter. Disse velsignelsene vokser når du anstrenger deg for å leve rettferdig. Herren og profeten stoler på deg. De er glad i deg. Vi lover at stor trygghet, selvsikkerhet og trøst kommer når du adlyder og holder budene.

HOLD MINE BUD

Av Unge menns presidentskap

Har du noen gang tenkt: “Hvordan kan jeg vise vår himmelske Fader at jeg virkelig ønsker at han skal besvare mine bønner og velsigne meg?” Frelseren Jesus Kristus ga oss en nøkkel da han sa: “Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud” (Johannes 14:15).

Med andre ord viser vi vår kjærlighet til vår himmelske Fader ved å holde hans bud.

Noen ganger kommer ikke svarene når eller slik vi forventer, og vi kan bli fristet til å gi opp eller slutte å være lydige. Men hvis vi er tålmodige og lytter, svarer Herren i sin egen beleilige tid og på sin egen måte. Han besvarer alltid rettferdige bønner. Han velsigner alltid lydighet (se Mosiah 2:21–24).

Verden lærer oss at kjærlighet ikke innebærer noe ansvar. Men sannheten er det motsatte. Vi viser vår kjærlighet til Gud ved vår villighet og flid når det gjelder å holde hans bud.

Frelseren sa: “Sannheten skal frigjøre dere” (Johannes 8:32). Profeten Alma erklærte også at “ugudelighet har aldri vært lykke” (Alma 41:10). Og gjennom profeten Joseph Smith har Herren sagt: “Det er en lov ugjenkallelig fastsatt i himmelen før denne verdens grunnvoll ble lagt som alle velsignelser er betinget av – og når vi mottar en velsignelse fra Gud, er det ved lydighet mot den lov den er betinget av” (Lære og pakter 130:20–21).

Lykke, velsignelser og veiledning kommer ved lydighet. Vår himmelske Fader ønsker at du skal være lykkelig og fri fordi han elsker deg, og det er derfor han gir bud. For å finne den fred som ikke finnes i denne verden, må vi lære at den eneste veien til lykke er å underkaste oss vår himmelske Faders vilje.

Vår himmelske Fader ønsker at du skal finne evig lykke. Hans profeter ønsker at du skal finne umåtelig glede. Vi ønsker at du skal finne den freden vi har funnet ved å følge Frelseren. Gå på den stien han har vist deg (se “O, må jeg følge deg”, *Salmer*, nr. 201). Velg å være lydige. Din villige lydighet vil føre til sann frihet og lykke. ■

I HANS FOTSPOR

GUFs temasang 2019

Tekst og musikk: Nik Day

Energisk ♩ = 96-108

1. Kjær - lig - het er mer enn ord og mer enn det vi fø - ler i vårt sinn.
2. Han var god og vis - te vei - en, lov - er al - le fred og e - vig liv.

— Kjær - lig - het er grunn-en til at Kris - tus kom til
— Når vi gjør som han be - fal - te, føl - ger ly - dig

jord - en, Han er venn - en — din. — Vi kan bli — mer som han
et - ter, end - res og - så — vi. —

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

Denne sangen kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet.

Denne notis må stå på alle kopier.

14

er — når vi går — i hans fot - spor. — Kjær - lig - het

Gm Dm B \flat

17

— til vår ne - ste, — mer enn ord: —

F Gm Dm

20

Vi hjel - per av vårt hjer - te med et venn - lig smil, rek -

B \flat F Gm 7

23

ker ut en hånd til hver en søs - ter, bror. Føl - ger hans ek - sem - pel, går en

F B \flat F

26

eks - tra mil, i hans fot - spor. — I hans fot - spor. — I hans fot -

26 Gm⁷ F B^b

29

spor. —

29 F Gm Dm B^b F

1. 2. 3.

34

Til Coda ☺

I hans fot - spor. — Kjær - lig - het, —

34 Gm⁷ Dm⁷ B^b C

38

det — vir - ker all - tid. — Han — gir oss styr - ke. — Så vi tar

38 Dm B^b F C

42

— kjær - lig - he - ten han ga — oss, — som han ga — oss, — og hjel -

Dm C7

45

per av vårt hjer - te med et venn - lig smil, rek - ker ut en hånd til hver en

F Gm Dm

48

søs - ter, bror. Føl - ger hans ek - sem - pel, går en eks - tra mil, i hans fot - spor. —

Bb F Gm Dm

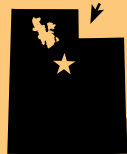
52 D.S. al Coda

Vi hjel -

53 CODA rit.

Bb F Gm Dm Bb

rit.

Født i
American Fork i Utah,
21. januar 1945

Arbeidet som
advokat

Oppholdt som medlem av
De tolv apostlers quorum
i april 2008

Da han var 13 år, hjalp han til etter sin mors operasjon ved å **bake brød.**

Det fortsatte han med til han dro for å studere.

Giftet seg med **Katherine Jacob i Salt Lake tempel** i 1968

Har **5 barn** og **16 barnebarn**

Nadverden og å bli mer lik Kristus

Av **eldste D. Todd Christofferson**

i De tolv apostlers quorum

Symbolikken i Herrens nadverder er vakker å tenke på. Brødet og vannet symboliserer hans kjød og blod som er livets brød og det levende vann (se Johannes 4:10), noe som på gripende vis minner oss om prisen han betalte for å forløse oss. Når brødet brytes, minnes vi Frelserens opprevne kjød. Når vi drikker vannet, tenker vi på utgytelsen av hans blod i Getsemane og på korset og dets helliggjørende kraft (se Moses 6:60).

Men i overført betydning har det å spise hans kjød og drikke hans blod en videre betydning, og det er å tilegne seg Kristi egenskaper og karakter ... Når vi tar del i nadverdsbrødet og vannet hver uke, gjør vi klokt i å overveie i hvilken grad vi må innlemme hans karakter og mønstret på hans syndfrie liv i vårt liv og vesen. Jesus kunne ikke ha sonet for andres synder med mindre han selv var syndfri. Siden rettferdigheten ikke

hadde noe krav på ham, kunne han gi seg selv i vårt sted for å tilfredsstille rettferdigheten og deretter vise barmhjertighet...

Å ta del i Frelserens kjød og drikke hans blod betyr å fjerne fra vårt liv alt som er uforenelig med en Kristuslignende karakter, og å gjøre hans egenskaper til våre egne. Dette er den større betydningen av omvendelse: ikke bare å vende seg bort fra tidligere synd, men også "å overgi sitt hjerte og sin vilje til Gud" og gå fremad (se Bible Dictionary, "Repentance" eller Veiledning til Skriftene, "Omvende, omvendelse"). Gud [vil] vise oss våre feil og svakheter, men han vil også hjelpe oss å vende svakhet til styrke (se Ether 12:27). Hvis vi oppriktig spør: "Hva er det så jeg mangler?" (Matteus 19:20) vil han ikke la oss gjette, men svare i kjærlighet for at vi kan være lykkelige. Og han vil gi oss håp. ■

Fra en generalkonferansetale i oktober 2017.

DER SOM DERE ELSKER MEG,
DA HOLDER DERE MINE BUD.
JOHANNES 14:15

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

UNGE VOKSNE

**ER DU OVERVELDET
AV LIVET?**

*Denne måneden kan
du finne hjelp til å forbedre
din følelsesmessige og
psykiske helse.*

42

JOSEPH SMITH
**MINNER OM PROFETENS
GODHET OG KARAKTER**

28

UNGDOM
**FIRE MÅTER Å VÆRE
SOM JESUS KRISTUS**

52

NYTT GUF-TEMA
**EN OPPFORDRING FRA
FRELSEREN**

58

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

NORWEGIAN

Vennene

**Nye
barnesider
for DEG!**

Av president
Russell M. Nelson

Lær om Jesus

Gud sendte sin Sønn Jesus Kristus for å hjelpe oss.
Du kan få kraft fra Jesus Kristus når du gjør disse tingene:

Studér

“Den levende Kristus”.
Det er et vitnesbyrd om
Jesus Kristus fra profetene
og apostlene.

Prøv å se hen til Ham
i *enhver* tanke (se Lære og pakter
6:36). Når du gjør det, vil din
tvil og frykt forsvinne.

Lær om Frelseren.

For mange år siden leste og
understreket jeg *alle vers* i
Skriftene om Jesus Kristus. Da jeg
var ferdig, sa jeg til min hustru:
“Jeg er et nytt menneske!”

Vær villig til å skille deg ut,
si ifra og være annerledes enn
verdens innbyggere.

**Jesus er Kristus!
Hans kraft er tilgjen-
gelig for hver og en
av dere.**

Inngå hellige pakter,
og hold dem.

Fra “Vi kan bringe Jesu Kristi kraft inn i vårt liv”, Liahona, mai 2017, 39–42.

HJELP HAGEN VÅR TIL Å VOKSE!

Da Jesus var på jorden, var han alltid vennlig mot andre. Når vi er vennlige, følger vi ham.

Akkurat slik mange forskjellige planter, blomster og grønnsaker vokser i hager, kan vi være vennlige på mange forskjellige måter.

I år planter vi en vennlighetshage! Når du viser vennlighet mot noen, kan du skrive det på en utklippsform av en blomst, en kaktus, et blad, en plante, en grønnsak eller til og med et nyttig hageinsekt! Så kan du sende den til oss. På siste omslagsside kan du lese hvordan. Eller du kan lage din egen vennlighetshage og sende oss et bilde av deg mens du "arbeider" i den!

Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere.*

*Johannes 15:12

Primær barn fra **Osun State, Nigeria**, laget blomster til vennlighetshagen.

Vitnesbyrdsplanter

Hva vil det egentlig si å ha et vitnesbyrd?

Av Maryssa Dennis

Kirkens barnesider

Basert på en sann historie

Elisa gikk til Primær og satte seg ved siden av sin venn Armando.

“Velkommen!” sa søster Russo. “La oss begynne med en sang.”

Elisa sang sammen med klassen sin. “Tro er som et lite frø. Vi sår det, og det gror” (*Barnas sangbok*, 50).

Søster Russo delte ut ark og fargeblyanter. “Tenk på det vi sang,” sa hun. “Når dere sår et frø av tro, vokser det til et vitnesbyrd. Nå kan dere tegne hvordan vitnesbyrdet deres ville se ut hvis det var en plante.”

Elisa stirret på det blanke arket. Alle andre begynte å tegne. Elisa kikket på Armandos tegning. Planten hans hadde en rett stilk med masse blader. Den lignet på basilikumen som vokste på balkongen hjemme i familiens leilighet. Kanskje var det slik hennes vitnesbyrd så ut også! Hun tok fargeblyanten og tegnet en som lignet på hans.

“Slå opp Alma 32 i Skriftene,” sa søster Russo.

De leste om å så et frø i hjertet og føle det vokse. Elisa så på vitnesbyrdsplanten sin. *Hadde* hun et vitnesbyrd? Hva betydde det egentlig? Hun ønsket å spørre, men var for sjenert.

Etter leksjonen kom søster Russo bort til Elisa.

“Du virker litt forvirret. Er det noe galt?” spurte søster Russo.

Elisa så ned på tegningen sin igjen. “Jeg er ikke sikker på om jeg har et vitnesbyrd. Jeg vet egentlig ikke hva det betyr.”

Søster Russo ga Elisa et vennlig smil. “Det går bra. Husker du hva tro er?”

Elisa nikket. “Å tro på noe vi ikke kan se?”

“Akkurat!” sa søster

Russo. “Kan du nevne noe av det du tror på?”

Det var et enkelt spørsmål. “Jeg tror på vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Jeg vet at de elsker meg.”

Søster Russo smilte. “Nå bar du nettopp vitnesbyrdet ditt! Et vitnesbyrd er det du tror om evangeliet.”

Elisa tenkte på det. “Så jeg har allerede et vitnesbyrd?”

“Ja!” Søster Russo holdt opp Skriftene sine. “Og husker du hva vi leste i dag? Du gir frøet næring ved å gjøre ting som å komme i kirken. Da vil vitnesbyrdet ditt bli sterkere.”

Elisa følte at hun forsto. “Var det derfor vi tegnet vitnesbyrdene våre som planter?”

“Akkurat. Fordi planter vokser litt etter litt,” sa søster Russo. “Det samme gjelder vitnesbyrd. De kommer vanligvis ikke alle på en gang. De vokser litt om gangen.”

Elisa følte seg bedre med hensyn til planten hun hadde tegnet. Da hun kom hjem, skrev hun “Vitnesbyrdsplanten min” ved siden av tegningen sin. Hun hang den opp ved siden av sengen sin. Hun visste at vitnesbyrdet hennes allerede var i ferd med å vokse. Og hun ønsket å fortsette å følge Jesus slik at det kunne bli enda større! ●

DYRK DITT VITNESBYRD

Et vitnesbyrd
er det du tror er sant, som for
eksempel "Gud elsker meg", eller
"Jeg tror at familier kan være
sammen for evig".

Plante trenger
vann og sollys for å vokse.
Skriftene, bønn og kirken er som
vann og lys for vitnesbyrdene våre.

Røtter
gjør planter sterke.
La oss holde vårt vitnesbyrd
sterkt ved å huske vår himmelske
Fader og Jesus hver dag!

**I likhet
med planter**
vokser alles vitnesbyrd i forskjellig
hastighet. Vår himmelske Fader blir
glad når din kunnskap vokser,
selv om det bare er litt.

Troens frø

Profeten Alma sammenlignet det å utvikle et vitnesbyrd med å så et frø (se Alma 32). Når du ber, leser i Skriftene og hjelper andre, vil din tro vokse! Prøv dette eksperimentet for å se et frø spire.

Dette trenger du:

tørr bønne
(hvilken
som helst
type)

tørkepapir
eller papir-
lomme-tørklær

gjennomsiktig
plastpose som
kan lukkes

- 1 Legg våte papirlommetørklær eller tørkepapir i en plastpose. Legg bønnen oppå, og lukk igjen posen.
- 2 Legg posen på et solfylt sted. Etter omtrent en uke bør bønnen begynne å spire!
- 3 La planten fortsette å vokse en stund. Når du ser røtter, kan du plante spiren i jord. Gi den vann og sollys, og se hvor stor den blir!

Samsvarsoppgave om planter

Alles vitnesbyrd vokser forskjellig. Kan du sette hver plante sammen med riktig skygge?

Tro

Tekst: Beatrice Goff Jackson
Musikk: Michael Finlinson Moody

Med overbevisning ♩ = 80-92

C G7 C F C

1. Tro er å vi - te at sol står opp så lys og dag jeg ser.
2. Tro er å vi - te at jeg har bodd hos Gud før jeg kom hit.

Dm G7 C D G7

Tro er å vi - te at Her - ren hø - rer hver en bønn jeg ber.
Tro er å vi - te at jeg en dag kan gå til - ba - ke dit.

Am C F C G7 C

Tro er som et li - te frø. Vi sår det, og det gror.
Tro er det å sto - le på vår Gud og Frel - ser kjær.

Am C F C G7 C

Tro er en viss - het dypt i mitt bryst. Ja, jeg kan si: Jeg tror.
Tro - en blir styr - ket ved ly - dig - het. Jeg vet at Gud er nær.

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
Denne sangen kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet.
Denne notis må stå på alle kopier.

Hei
fra
Filippinene!

Jeg
heter Paolo.

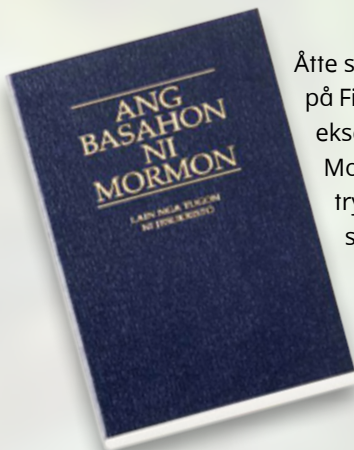
Og jeg
heter Margo.

Omtrent hundre millioner
mennesker bor på
Filippinene, sammen med
mange interessante dyr!

I år reiser
vi rundt i verden for
å lære om Guds barn.
Bli med oss og
besøk Filippinene!

Åtte store språk brukes
på Filippinene. Dette
eksemplaret av
Mormons bok er
trykt på et språk
som heter cebuano.

Hvordan kommer du deg til kirken? Noen filippinske familier
kjører jeepneyer (en form for drosje) for å komme seg rundt!

Dette er en VDR-ring på et filippinsk språk som heter tagalog. Slik sier man "velg det rette": *piliin ang tama.*

Dette er templene i Cebu City og Manila. Og vet du hva? Et nytt tempel blir bygget i Manila! Det vil også bli bygget templer i to andre byer, Urdaneta og Cagayan de Oro.

Filippinske barn leker en lek som kalles *laksong tinik*, eller "Vi hopper over torner". Ett eller to barn sitter på gulvet og stabler hendene og føttene sine oppå hverandre. Så prøver de andre barna å hoppe over uten å røre stabelen.

Takk for at du utforsket Filippinene sammen med oss! Vi ses neste gang!

Møt noen av våre venner fra Filippinene!

"Jeg gleder meg alltid til familiens skriftstudium hver kveld. Jeg føler godt hver gang jeg leser i Skriftene."
Lanneah D., 10 år, Central Luzon på Filippinene

"Da jeg lærte å lese, var jeg lei meg fordi jeg ikke kunne lese fort. Mor og far og søsteren min hjalp meg, og nå synes jeg det er spennende å lese i Skriftene."
Acumen D., 7 år, Central Luzon på Filippinene

Er du fra Filippinene?
Skriv til oss! Vi vil gjerne høre fra deg!

ISKREM-misjonærfondet

Av Mckenna Clarke

Basert på en sann historie

“Jesus sier til ham: Fø mine får” (Johannes 21:17).

Jared gikk hjem fra kirken sammen med mor og far i det varme solskinet. Han tenkte på Primærleksjonen sin. Ettersom han ikke hørte så godt, måtte Jared følge godt med på bildene læreren viste og ordene hun skrev på tavlen.

Den dagen hadde de lært at Jesus ba disiplene om å være misjonærer. Jared lurte på hva han kunne gjøre for å dele evangeliet med andre, slik Jesus hadde bedt om. Han visste at han ikke kunne reise på misjon

ennå. Så fikk han en god idé. Kanskje han kunne begynne å spare penger til den!

Da han kom hjem, løp Jared rett forbi Umber, geiten som var kjæledyret hans, og løp inn i huset. Han tok en stor plastkanne og skar omhyggelig et hull øverst. Han skrev “Misjonsfond” på siden. Så gikk han til rommet sitt og hentet pengene som lå under sengen. Han slapp én og én mynt oppi plastkannen. Men alle myntene hans dekket knapt nok bunnen av kannen. Hvordan kunne han tjene mer penger?

Jared tenkte og tenkte. Han så ut av vinduet på den sterke solen. Det var så varmt på Filippinene. Jared og vennene hans spiste kokosis nesten hver ettermiddag etter skolen. "Der har vi det!" tenkte han. Kanskje han kunne lage iskrem og selge den til andre som ønsket å kjøle seg ned.

Jared løp for å finne mor. "Kan du vise meg hvordan man lager iskrem?" sa Jared på tegnspråk. Dette er et språk hvor man snakker med hendene. Mor smilte og nikket.

Dagen etter gikk Jared og moren til det store utendørs-markedet og kjøpte alt han trengte. Da de kom hjem, fant Jared frem en stor bolle og blandet kokosmelk, kondensert melk, vanilje og revet kokos. Mor og Jared brukte en trakt til å helle blandingen i små poser. De la alle posene i frysen. "Godt jobbet!" sa mor på tegnspråk.

Det tok lang tid å fryse iskremen. Men etter skolen dagen etter var den endelig klar! Jared klatret opp på en stol og hentet den hvite kjølebagen fra toppen av kjøleskapet. Han la noen håndklær i bunnen av kjølebagen

og la iskremen lagvis over. Han gledet seg sånn til å selge den.

Jared løp ut i den støvete gaten. Vennene hans lekte med hjemmelagde drager og kastet badesandalene sine på en blikkboks for å velte den.

Ved siden av veien satte han et bord med et stort skilt hvor det sto: "Iskrem, 5 pesos." Vennen hans, Jhonell, kom løpende og pekte på kjølebagen. Han ga Jared en fem-peso-mynt, og Jared ga ham en iskrem. Da ga hverandre high-five.

Snart kom flere av Jareds venner for å kjøpe iskrem. Noen timer senere, da mor ropte og sa at Jared måtte komme og spise middag, var det bare noen få iskremer igjen.

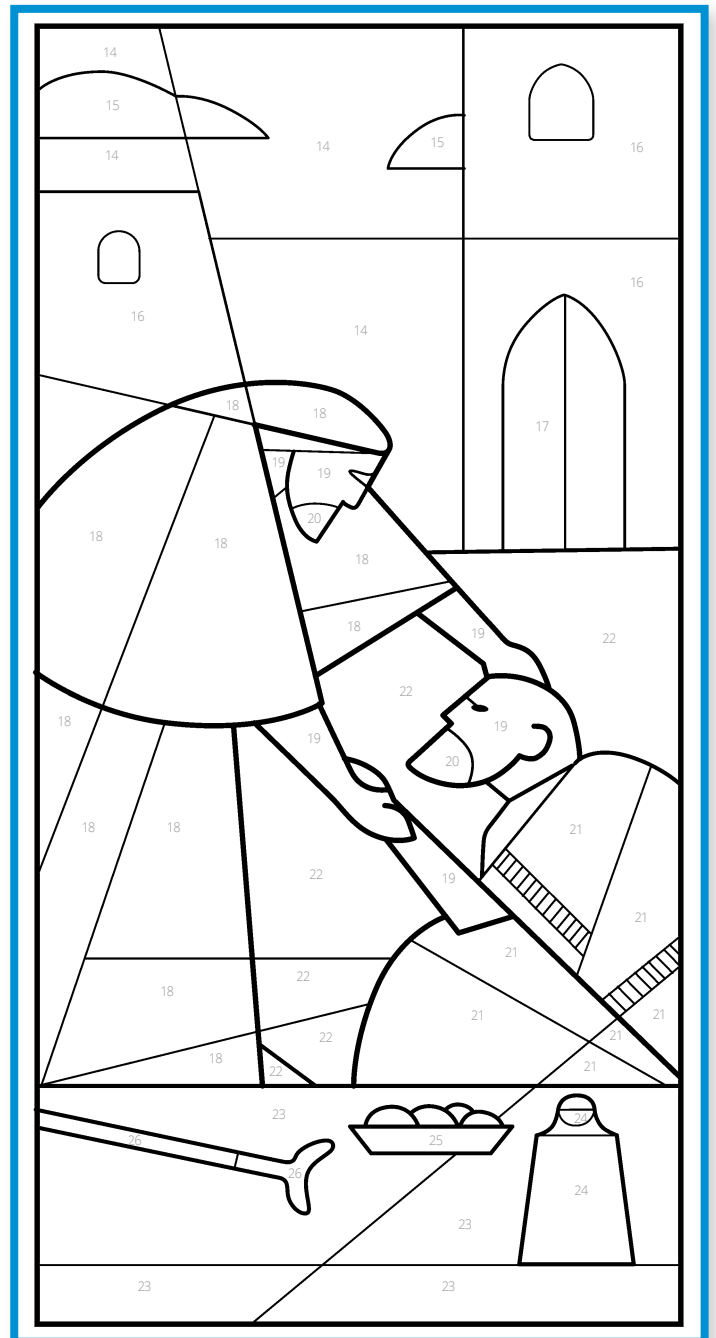
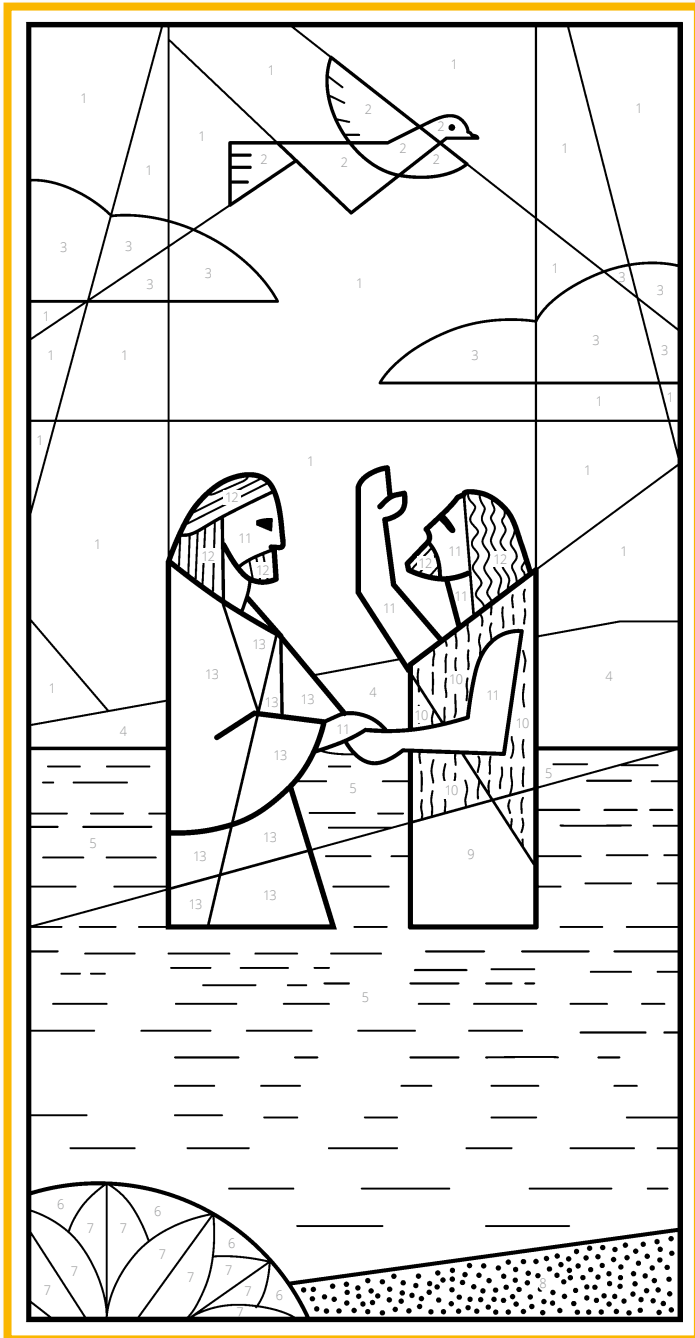
Jared tok med seg den nesten tomme kjølebagen og myntene. I en av lommene sine la han noen av myntene til tiende. Han la resten av myntene i den andre lommen sin. Han gledet seg sånn til å fylle opp misjonsfondet sitt.

Hjemme slapp han misjonsfond-myntene ned på haugen i bunnen av kannen. Det var fortsatt så mye mer plass! Men Jared følte seg varm innvendig når han tenkte på å reise på misjon en dag. Han bestemte seg for å selge iskrem hver dag til kannen var full. Det følte så godt å tjene penger slik at han kunne bli misjonær slik Jesus hadde bedt ham om. ●

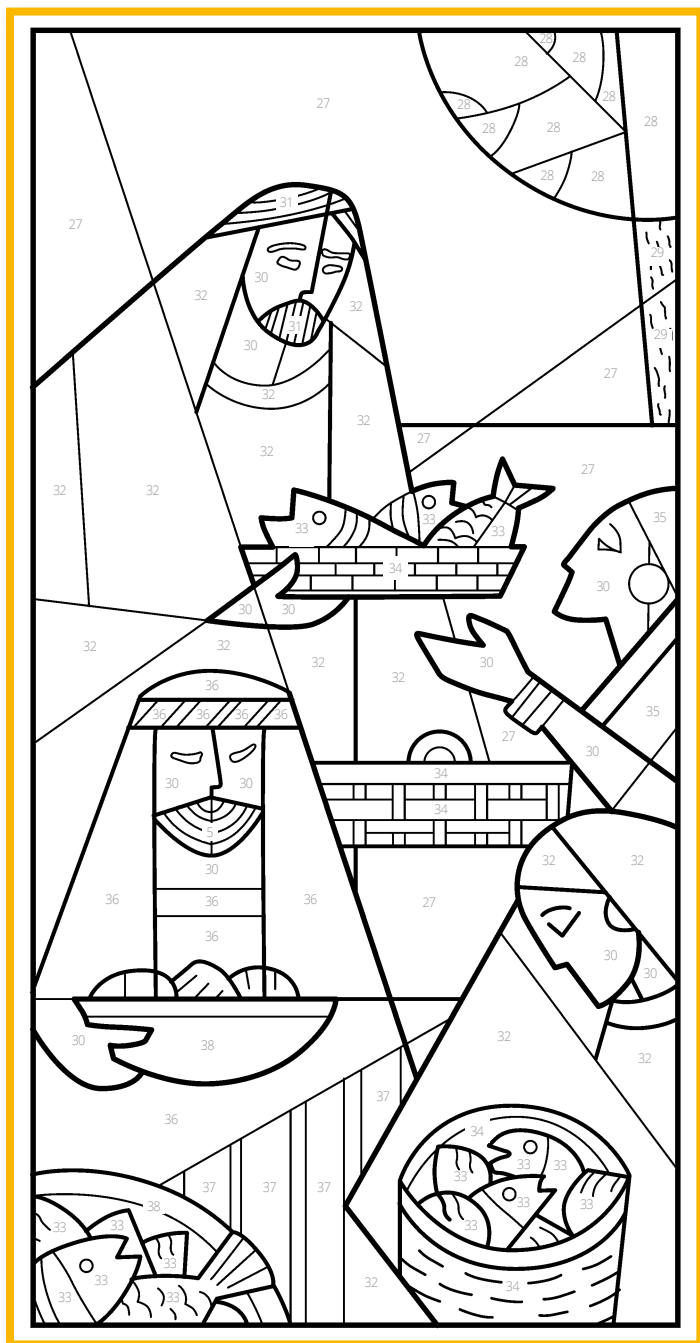
Artikkelforfatteren har vært misjonær på Filippinene, og bor nå i Virginia i USA.

Leseplan for Det nye testamente

År kan du bli bedre og bedre kjent med Jesus etter hvert som du leser Det nye testamente! Hver uke kan du gjøre deg klar til Primær-leksjonen din ved å lese versene som er oppført på side V14. Fargelegg mellomrommene når du har lest.

LESEPLAN FOR DET NYE TESTAMENTE

Disse skriftstedene passer sammen med den ukentlige lesningen til pensumet for 2019.

1. Matteus 25:1-4, 8-13

2. Lukas 1:30-38

3. Lukas 2:40-49, 52

4. Johannes 1:1-5

5. Matteus 3:11-17

6. Matteus 4:1-10

7. Johannes 3:1-5, 14-17

8. Matteus 5:14-16

9. Matteus 6:5-8

10. Markus 4:35-41

11. Matteus 12:6-13

12. Matteus 13:1-9

13. Matteus 14:22-31

14. Matteus 16:13-19

15. Matteus 17:14-20

16. Johannes 20:10-18

17. Lukas 10:30-37

18. Johannes 10:9-18

19. Lukas 17:11-19

20. Markus 10:13-22

21. Matteus 21:12-17

22. Matteus 25:31-40

23. Johannes 13:33-35

24. Markus 14:22-24

25. Lukas 23:32-34, 39-43

26. Johannes 20:24-29

27. Apostlenes gjerninger 9:1-6, 18-20

28. Apostlenes gjerninger 3:1-10

29. Apostlenes gjerninger 12:5-11

30. Apostlenes gjerninger 17:22-31

31. Apostlenes gjerninger 26:12-20

32. Romerne 6:3-11

33. Romerne 10:13-17

34. 1 Korinterbrev 2:11-14

35. 1 Korinterbrev 13:1-8

36. 1 Korinterbrev 15:13-22

37. 2 Korinterbrev 1:3-7

38. 2 Korinterbrev 9:6-9

39. Galaterne 6:1-10

40. Efeserne 2:4-10

41. Efeserne 6:10-18

42. Kolosserne 2:2-7

43. 2 Tessalonikerbrev 3:7-13

44. 2 Timoteus 3:14-17

45. Hebreerne 1:2-10

46. Hebreerne 7:1-6

47. Jakobs brev 3:1-10

48. 1 Peter 3:12-18

49. 1 Johannes 5:2-5

50. Johannes' åpenbaring 5:1-10

51. Lukas 2:4-12

52. Johannes' åpenbaring 12:7-11

Jeg kan be når som helst og hvor
som helst om hva som helst.
Min himmelske Fader hører og
besvarer mine bønner.

President Ballard besøker Texas i USA

Apostlene reiser over hele verden for å hjelpe mennesker og undervise dem om Jesus Kristus.

Da et stort uvær kalt orkanen Harvey rammet Houston i Texas i USA, ble mange boliger oversvømt eller ødelagt. President M. Russell Ballard fløy dit for å hjelpe til!

1

Så snart flyet hans landet, dro han rett til operasjonssenteret der Kirken samlet inn forsyninger og sendte ut Hjelpende hender-frivillige.

3

Han møtte misjonærer og andre medlemmer av Kirken som hjalp til.

2

Deretter besøkte han nabolag hvor mange boliger var oversvømt. Noen av gatene var sperret, så han gikk fra hus til hus. Han lyttet til mennesker og uttrykte vår himmelske Faders kjærlighet til dem.

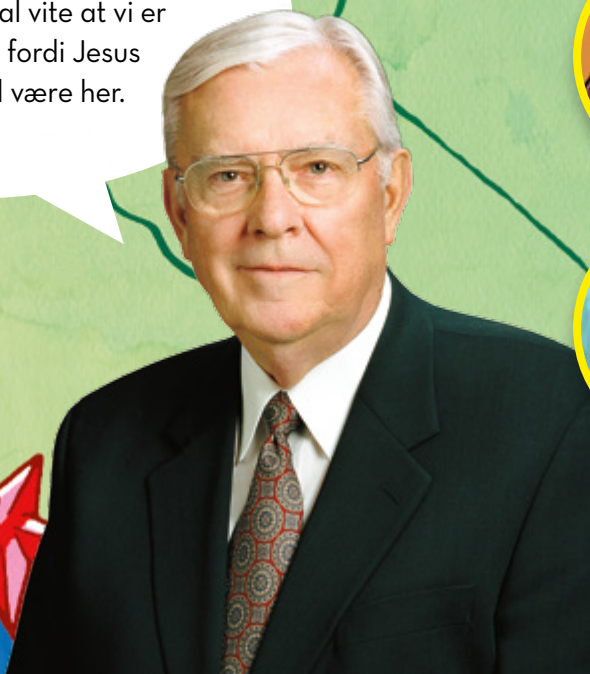
4

Han talte under en andakt og på tre nadverds-
møter slik at han kunne uttrykke vår himmel-
ske Faders kjærlighet til så mange som mulig!

5

Da han møtte en eldre mann
hvis hjem var skadet, sa
president Ballard:

Jeg er en av
apostlene i Jesu Kristi Kirke av Siste
Dagers Hellige ... Du skal vite at vi er
glad i deg. Og vi er her fordi Jesus
Kristus vil at vi skal være her.

HVA VIL DET SI Å UTFØRE OMSORGSTJENESTE?

Jesu Kristus hjalp andre, og det
samme gjør apostlene hans. Sett
ordene sammen med bildene
som viser hvordan folk utfører
omsorgstjeneste i dag!

Hjelpe

Lytte

Velsigne

Dele

Være vennlig

Hvordan kan du hjelpe noen i dag?

Den perfekte skatten å dele

Av Eric B. Murdock

Basert på en sann historie

“I morgen er det en spesiell dag,” sa Diegos lærer. “Vi skal ha Vis og fortell!”

Diego smilte. Han elsket Vis og fortell! Han kunne nesten ikke vente med å vise vennene sine noe spesielt.

Etter skolen ga Diego mamma den gode nyheten.

“Hva skal jeg ta med meg?” spurte han.

“Noe som er spesielt for deg,” sa mamma.

“Jeg kan ta med meg Lobo!”

“Jeg tror ikke vi kan ha med oss en hund

til skolen,” sa mamma. “Men det er andre spesielle skatter du kan dele.”

Snart begynte Diegos skattejakt! Han fant en lekeape. Skulle han ta den med seg? Men Diego fortsatte å lete.

Han lette bak kjøkkenstolene. Han lette i bokhyllen. Han ville ikke gi seg før han hadde funnet noe som var helt riktig.

Så lette han ved sengen sin. Han fant den perfekte tingen!

Diego løp for å vise den til mamma. Han holdt godt rundt skatten sin.

“Mamma!” sa han. “Se! Jeg fant det beste som finnes.”

Han holdt opp et lite bilde for å vise det til mamma. Det var et bilde av Jesus som liten gutt. Diego følte godt når han så på bildet. Han ville at vennene hans også skulle føle godt.

“Det er en spesiell ting til Vis og fortell,” sa mamma. “Hva vil du

fortelle klassen om Jesus?”

“At alle kan være lykkelige,” sa han.

“Fordi Jesus elsker alle!” ●

Jesus lærte og vokste

Av Marissa Widdison
Kirkens tidsskrifter

Jesus ble født som
et lite spedbarn.
Jeg har også vært
spedbarn en gang!

Maria og Josef tok
seg av Jesus. Hvem
hjelper meg?

Jesus vokste på samme måte
som jeg vokser. Han gikk
frem i *visdom*. Det betyr at
han lærte nye ting.

Han gikk frem i *alder*. Det betyr at kroppen hans ble større.

Han gikk frem i velvilje *hos Gud*. Det betyr at han lærte om vår himmelske Fader. Han lærte å be. Han leste i Skriftene.

Jesus gikk frem i velvilje *hos mennesker*. Det betyr at han fikk nye venner. Han var vennlig mot andre. Han hjalp familien sin.

Jeg kan hjelpe mitt sinn og min kropp å vokse. Jeg kan lære å følge Gud. Jeg kan være en god venn. Jeg vil vokse på gode måter, slik Jesus gjorde! ●

Les om Jesus som barn i Lukas 2:40–52.

Jeg vokser

Kjære foreldre

Det er en glede å presentere det nye *Vennen!* Disse barnesidene vil komme sammen med *Liahona*. Hvis du ikke har barn som bor hjemme, håper vi du vil dele det med et barnebarn, en nabo eller et Primær-barn.

Her er det du vil finne i de nye barnesidene *Vennen*:

- Mer enn 20 sider med historier, sanger og aktiviteter
- Nytt papir som gjør det lett å fargelegge, tegne og klippe
- Et budskap fra Det første presidentskap
- Historier om De tolv apostlers quorums verdensomspennende tjenestegjering
- Historier om barn fra hele verden
- Ressurser for familiens hjemmeaften og familiens skriftstudium

Vi vil gjerne høre dine tanker om:

- Familiens erfaring med å bruke det nye *Vennen*.
- Dine erfaringer med å dele det med andre.
- Eventuelle forslag til forbedring.

New Friend

**50 E. North Temple Street, Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org**

Kjærlig hilsen
Vennen

**Finn liahonaen som er gjemt
i barnesidene!**

PÅ OMSLAGET AV VENNEN
Illustrasjoner: Melissa Manwill.

INNHOLD

- V2** Fra Det første presidentskap:
Lær om Jesus
- V4** Vitnesbyrdsplanter
- V6** Aktivitet: Troens frø
- V7** Musikk: Tro
- V8** Hei fra Filippinene!
- V10** Iskrem-misjonsfondet
- V12** Leseplan for Det nye testamente
- V15** En glimrende idé – plakat: Bønn
- V16** Apostler rundt om i verden:
President Ballard besøker Texas i USA
- V18** Den perfekte skatten å dele
- V20** Følg Jesus: Jesus lærte og vokste
- V23** Fargeleggingside: Jeg vokser